

PIK LII, Ч. 12

ГРУДЕНЬ — 1995 — DECEMBER

No. 12, VOL. LII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

Statement of Ownership, Management, and Circulation

(Required by 39 U.S.C. 3685)

1. Publication Title OUR LIFE	2. Publication No. 4 1 4 - 6 6 0	3. Filing Date Nov. 16 1995
4. Issue Frequency Monthly, exc. August	5. No. of Issues Published Annually 11	6. Annual Subscription Price \$ 30.00
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Street, City, County, State, and ZIP+4) (Not Printer) OUR LIFE 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003		
8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not Printer) Ukrainian Nat. Womens League of America Inc. 108 Second Avenue New York, N.Y. 10003		
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do Not Leave Blank) Publisher (Name and Complete Mailing Address) Ukrainian National Women's League of America Inc. 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 Editor (Name and Complete Mailing Address) Irena Chaban 108 Second Avenue New York, N.Y. 10003 Managing Editor (Name and Complete Mailing Address) Ukrainian Nat. Women's League of America Inc. 108 Second Ave. New York. N.Y. 10003		
10. Owner (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereafter the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address as well as that of each individual must be given. If the publication is published by a nonprofit organization, its name and address must be stated.) (Do Not Leave Blank.)		
Full Name	Complete Mailing Address	
Non Profit Organization, No Stockholders.		
13. Publication Name OUR LIFE	14. Issue Date for Circulation Data Below	
15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Actual No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total No. Copies (Net Press Run)	3200	3200
b. Paid and/or Requested Circulation		
(1) Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, and Counter Sales (Not Mailed)	25	25
(2) Paid or Requested Mail Subscriptions (Include Advertisers' Proof Copies/Exchange Copies)	3100	3100
c. Total Paid and/or Requested Circulation (Sum of 15b(1) and 15b(2))	3125	3125
d. Free Distribution by Mail (Samples, Complimentary, and Other Free)	10	10
e. Free Distribution Outside the Mail (Carriers or Other Means)	25	25
f. Total Free Distribution (Sum of 15d and 15e)	35	35
g. Total Distribution (Sum of 15c and 15f)	3160	3160
h. Copies Not Distributed		
(1) Office Use, Leftovers, Spoiled	40	40
(2) Return from News Agents	none	none
i. Total (Sum of 15g, 15h(1), and 15h(2))	3200	3200
Percent Paid and/or Requested Circulation (15c / 15g x 100)	none	none
16. This Statement of Ownership will be printed in the Dec. 95 issue of this publication. ☐ Check box if not required to publish.		
17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner Editor <u>Irena Chaban</u>		Date Nov. 16, 1995
I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including multiple damages and civil penalties).		

АНТОНІНА ЛИСТОПАД

КОЛЯДУЙ, ВКРАЇНО!

Колядуймо, люди. Колядуймо гарно!
Щоби небо чуло нашу коляду...
Рід іде до роду. Світиться ліхтарня.
Видно всі слідочки в рідному саду.

Є кутя і книга...
Вічності Прадиво.
І посеред столу — родовий дідух.
Усміхнулась нині материнка сива.
Скинув нехрист перед Богом
Капелюх.

Не минає даром жодная руїна.
Осідає простір в часовеє дно.
Колядуймо, люди.
Колядуй, Вкраїно!
Сійся і родися, праведне зерно!

Яків Гніздовський. Смерічка. Дереворит, 1976.
Jacques Hnizdovsky. Young Pine, woodcut, 1976.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

У БЛАГОСПОВЕННИЙ ЧАС РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТРАДИЦІЙНО ВІТАЄМО ТА ШЛЕМО НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ЧИТАЧАМ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ", НАШИМ ВЕЛИКОДУШНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ. НЕХАЙ ЦІ СВЯТКОВІ ХВИЛИНИ ОСВЯТЯТЬ, ЗАОХОТЯТЬ І НАДИХНУТЬ УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНІ І ДІЯСПОРІ НА СПІЛЬНУ ПРАЦЮ ТА ВЗАЄМОЗРОЗУМІННЯ. НЕХАЙ МОГУТНЯ КОЛЯДА "БОГ ПЕРЕДВІЧНИЙ" ЛУНАЄ В УСІХ КУТКАХ СВІТУ, ДЕ ЖИВУТЬ НАШІ ЗЕМЛЯКИ.

**ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ".**

МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМ'ЯК

ПОЛІТИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЖІНКИ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ТА США

Навіщо тепер, коли Україна перебуває в стані тяжкої кризи і випробувань, коли досить повільно відбуваються перетворення всієї суспільної та державної системи, говорити про історію жіноцтва, про так зване "жіноче питання"? Але це потрібно саме тому, що ситуація в Україні ще загрозлива, як це часто бувало в різні періоди життя українців. Варто подумати, чому історія України саме така, якою вона є. І ще варто зрозуміти, якою мірою історія зумовлює сучасне, допомагає здобути краще життя, стає на перешкоді власного задовільного існування?

Наталія Кобринська наприкінці минулого століття проникливо передбачала, що соціалізм без фемінізму приведе жінок до подвійного навантаження, до праці як вдома, так і поза ним. Вона писала з подивом про жіночі рухи в Америці та у Великобританії. Через сто років, як показало життя, американки мало знали про минуле своїх бабусь, а на Україні суспільні погляди Кобринської залишились невідомими. Її знали хібащо з літературних творів.

В чому суть слабкості жіночих рухів, причина браку їх результатів, чому вони безперервно поновлю-

валися в перших десятиліттях нашого століття? Чому жінки у всіх суспільствах і у всі історичні періоди не тільки не відіграли, а й досі не відіграють належної їм ролі?

Кожне покоління жінок мусіло починати свою історію начебто наново. І сьогодні це повторюється. Якщо інші соціальні групи вчилися і поганого і доброго, всього того, що було ефективно на прикладах минулого, то жінки завжди витрачали багато енергії марно, завжди починаючи все спочатку. Кожне покоління жінок відкривало для себе, що означає бути жінкою, в чому відмінність становища жінок від чоловіків, де межа, яка відрізняє жіноче від громадського. З позиції сказаного можна підійти й до розуміння українського націоналізму, з його всесвітніми вартостями. Кожне покоління відкриває наново потребу оборони власного дому в Україні, відсажується від звинувачень, що мовляв, оборона власних інтересів від чужих зазіхань — це вже згубний націоналізм. Жінкам, як і багатьом поміркованим оборонцям національних прав, доводиться весь час пояснювати тим, хто туманно розуміє права народів, права людини, права жінки, що ні так звані націоналісти, ні суспільно-свідомі жінки не зазіхають на права інших, на тих, хто хоче жити життям за своїм власним його розумінням.

Американські жінки, як і колись українські козаки, жили на освоєних територіях, кордони яких знаходились під загрозою зовнішніх нападів. У такому становищі статева роль не могла вирішувати всіх функцій людини. Ніхто в таких випадках не питав, за словами Ольги Кобилянської, чи ти є чоловік, чи жінка. Необхідно було обороняти територію, працювати і обробляти землю.

Звичайно, американці жили в інших обставинах, які відмінні від тих, що століттями панували у східній Європі. Здавалося, що все виглядає так, наче всього вони досягли легшими затратами і меншим кровопролиттям. Саме тому цікаво осмислити занепад жіночого руху в США наприкінці минулого століття і поновлення його в наш час. Це дає змогу порівняти розвиток жіночого руху в США з ситуацією, яка склалась в Україні.

Початок інтенсивного жіночого руху в США співпадає з весною народів. Деклярація прав людини, прийнята в Сенекі Фаллс, наголошувала на правах жінок. Без зайвого галасу та голосливості жінки намагались практично досягти наслідків її втілення в життя. Та це не було враховано наступними поколіннями. В Україні тоді були часи Руської Трійці, Кирило-Методіївського Братства, скасування панщини, спочатку на заході, а потім і на сході. Українські жінки підпорядкували свої інтереси потребам громади, тобто вони думали перш за все про громадські інтереси, а не про свої особисті. Вони, як і американки минулих століть, не думали, що "у сім'ї

вольній, новій" їм призначать місце на кухні. Рациональні аргументи прав людини не принесли бажаних результатів ні жінкам, ні українцям в цілому.

Американський жіночий рух складався, насамперед, з вихідців з так званої середньої класи. Ця середня класа являла собою прошарок суспільства, який має певний рівень освіти і матеріального забезпечення. Освіта тісно пов'язана з духовним життям, намаганням виправдати задум Божого творіння. Американські поселенці часто читали Біблію та Святе Письмо. У відсутності священиків (яких або віровизнання не сприймало, або вони знаходились на великій віддалі) світські люди виходили на амвон, проводили молитви та проповідували. У деяких віровизнаннях жінки намагались також проповідувати і декому з них це вдавалось. Усюди жінки прагнули до освіти і церкви, організували курси чи школи для дівчат. Рух проти рабства, який тільки через десятки років перетворився у рух за расову рівність і рівноправність, мобілізував активність мужчин та жінок, які належали до середньої класи. Однак, скасування рабства нікого не мобілізувало на здобуття прав для жінок. Ті з жінок, які належали до середньої класи, залишились навіть без тих прав, які вони допомагали здобути неграм. І жінки знову почали здобувати собі права, боротись за втілення рівноправності, ліквідацію статевої нерівності.

Часто жінки повністю беруть на себе тяжку, часом невдячну, але пекучу працю — опіка над дітьми, пораненими, голодними, хворими, не отримуючи за це плати, або не маючи навіть співрозуміння. Ця ж праця, відповідальність за неї, починає вважатись жіночою справою. Та навіть коли жінки беруть відповідальність за працю, вони не мають моральних і інших наслідків праці, результатів розв'язання проблем, за вирішення яких боролись. Звідси вони виносять переконання, що результати праці мізерні, а сама праця — другорядна. І тоді знову виникає замкнене коло — без результатів немає самозадоволення, почуття власної гідності, відчуття потреби у праці. Та навіть коли є результати праці, вони ніколи не можуть бути остаточними. Адже одержати атестат зрілості можна раз і назавжди, а дитина не буде сита від однієї страви навіть протягом доби, а не те, що раз і назавжди. Тобто, поза домівкою можна себе утвердити раз назавжди, але праця вдома не кінчається ніколи, і жінка підсвідомо доводить сама собі свою вартість безперервно. А тому, що доводить таку вартість, цим самим ставить її під сумнів. Оскільки жінка бачить поза собою вищий ідеал праці, то не вимагає допомоги у своїй роботі.

Жінки, прагнучи до освіти, до доступу у вищу школу боролись за політичні права. Одночасно вони намагались полегшити жінкам домашню працю, раціоналізувати домашнє господарство. Після довгої і затяжної боротьби вони досягли раціоналізації при-

бирання вдома. Поєднання практичних винаходів для полегшення праці господарки з діяльністю в цілому, сприяло відведенню більше часу на освіту, на громадську роботу та товариське спілкування. У такому середовищі розвивався американський жіночий рух XIX століття. В Америці в той же час панувало рабство, і активні жінки відчували необхідність брати активну участь в антирабському русі, а згодом у русі за демократію і рівноправність з чоловіками. Вони поєднували боротьбу за рівноправність рас з боротьбою проти всякого рабства. В Україні кріпаччина мало відрізнялась від рабства і в її умовах чоловіки і жінки, що належали до середньої класи, не могли легально об'єднуватись для визначення способів боротьби проти цього спільного зла. Активні жінки і чоловіки вишукували можливі способи боротьби за соціальні зміни.

Жіночий рух в США зосереджувався на питаннях, наскільки жінки повинні першочергово займатись загальнонародними справами, а наскільки боротись спочатку за особисті права, а потім вже спільно з іншими соціальними групами досягати загальної цілі. Так, більшість активісток відвели на другий план жіночі права, щоб побороти рабство. Поборовши його, вони залишались у ролі неповноцінних громадян. Так, жінки мали право піклуватися про хворих і поранених вояків, та не мали права стати лікарями, отримувати вищу освіту, не мали навіть права голосу. Американські політики, які розбудовували модерні політичні партії, вважали за необхідне прискорити процес надання права голосу навіть неграмотним імігрантам, з метою розширення своєї виборчої бази, та не були прибічниками права голосу для жінок. Необхідна була ще досить довга боротьба жінок середньої та вищих класів суспільства, щоб тільки після Першої світової війни жінки одержали право голосувати. У нинішній час жінки є виборцями. Проте й тепер їм надзвичайно тяжко виграти на виборах. Більш того, кількість жінок у активному політичному житті значно зменшилась після активних сімдесятих років. У посттоталітарних суспільствах є зрозумілим спад участі жінок на вищих політичних посадах. Їхня участь раніше була зумовлена мобілізацією жіночого сектора на підтримку специфічної політики центру. Ця політика ніколи не вирішувалась жінками, не виражала їх потреби, а лише віддзеркалювала, у кращому випадку, ті функції, які жінка мусіла виконувати в колективі. У США жінки змогли домогтись необхідних передумов, щоб забезпечити свою участь в громадському і політичному житті. Але їх участь не скрізь і не повністю себе виправдала. Жінкам знову доводиться боротись вже не за свої права (їх ніхто вже відкрито не відбирає), а за забезпечення можливостей втілення тих прав. Постає питання: чому жінкам треба безперервно поновлювати не свої права, а право на права? Навіщо кожного разу наново повто-

рювати дискусію про жіноче питання? Його, як вже вказувалось вище, немає, а є громадсько-побутові проблеми, які громада не розв'язує і які доводиться вирішувати самим жінкам.

Проблема лежить, насамперед, у слові, а точніше, в концепції слова. Чоловіки навчені і звикли творити теорії, видумувати назви, проголошувати пляни, виробляти концепції. У своїх працях я вже згадувала, як мало було потрібно російських інтелігентів у Мінську, щоб говорити від імени робітників цілого світу, коли створювали соціал-демократичну партію Росії. Жінки не говорять від імени народу, не узагальнюють, не створюють теорій, навіть применшують свої заслуги. Жінки не звикли думати "концепціями". Чоловіки ж, навіть коли висувають практичні ідеї, то прагнуть узагальнити їх. Жінки сприймають узагальнення, й таким чином відступають на другий план. Вони здійснюють практичну роботу спокійно і не залишають після себе писемних результатів. Жінки чи силою обставин, чи звичаєм обмежуються малим. Вони займаються домашнім господарством і не звертають уваги на економічні процеси в державі. Навіть тоді, коли жінки володіють майном, вони не пов'язують його з політичною силою. Можливо тому, що жінки так і не зуміли чітко окреслити й обґрунтувати свої права, вони й не змогли їх у повній мірі забезпечити. Вони легко підпорядковували свої права, своє розуміння загальної справи дефініціями інших. Жінки (а це буває і не лише з ними), вірять тим, хто створює теорії, концепції, ідеології світлого майбутнього. Навіть коли це майбутнє проводиться коштом інших і їхнім власним коштом, навіть коли зрозуміло, що той, хто проголошує концепції, не має найменшого поняття про правдиві проблеми буденного життя, ми, жінки, все ж згодні буваємо приймати те бачення майбутнього, яке озолочує наші будні.

Друге, на що хотілось би наголосити, то це широке поняття демократії. Всім, а особливо жінкам, важливо пам'ятати, що демократія — це в першу чергу розуміння і прийняття прав інших і надання їх іншим, а не тільки проста рівноправність. Життя свідчить, що при відсутності визнаного права, або коли окремі групи позбавляються прав, принцип рівноправності можна використати для обмеження всіх інших прав. Щоб зрозуміти, осмислити і визнати права інших народів або осіб, необхідно бути переконаним у тому, що інша людина має такі ж права, як і ми, і є такою ж рівновартісною особистістю, як і ми. Для чоловіків жінка це й є та "інша" особа, яку мужчина зустрічає. І тут слід добре пам'ятати ясне і зрозуміле, про що ми часто забуваємо. Не можна в іншому бачити тільки власне віддзеркалення. У такому випадку визнається тільки власна вартість у іншому. Лише тоді, коли зрозумілим стає, що інший має право на те, щоб мати свою вартість, тоді стає можливим творити правове суспільство. Однією з

головних проблем для жінок була і залишається та, що інші говорять від їхнього імени. Соціалісти розв'язували жіноче питання без жінок, а націоналісти всіх народів твердили, що в їхній традиції жінка втішається особливим місцем і особливою пошаною. Усім жінкам тяжко вибороти собі свій власний голос у громаді, — часто поки вона отримає слово, то вже доводиться повторювати те, що сказали інші.

У США жінки переконались на власній шкірі, що легальна рівноправність і правдива рівність це дві різні речі. Незалежність і контроль над власною долею не є тотожні. Сама сила мас може привести у найкращому випадку тільки до тимчасових змін. Щоб забезпечити зміни, треба мати надійну підтримку свідомих і сильних угруповань. Одиницям закличними гаслами, патріотичними закличками не вдасться довго втримати навіть завойовані позиції. Правильності позицій та шляхетності переконань не вистачить, щоб впливати на політичні та економічні процеси, які принесли б жінкам користь.

Віддаючи громадським організаціям або політичним партіям право політичного голосу і навіть партійної примітивної боротьби, американки дозволили іншим говорити від їхнього імени. Тому то й довелося американкам знову осмислювати, знову боротись за ті права, про які так вміло і так зворушливо вони писали в минулому столітті.

Жінки в США боролись проти війни у В'єтнамі, проти ядерного озброєння. Багато з них навіть вірило у те, що СРСР — це країна рівних прав, миру та добробуту. Жінки в США, які кілька поколінь розпочинають жіночий рух, не маючи твердої бази у владі, не мають своїх спікерів і широких своїх прав.

Жінки української діаспори працювали й працюють спільно та харитативно, навіть часто представляють Україну у зовнішньому світі, але вагомої участі в політичному житті діаспори не брали. Поодинокі жінки оділичували керівні місця в поодиноких підгрупованнях діаспори, та політичної сили навіть в обмеженому еміграційному колі жінки не становили. Та жіноча організація, яка в тридцятих роках грала важливу політичну роллю на західних землях, в еміграції, не відновила такого впливу, а обмежилася харитативною та освітньою сферами.

Україна до останнього часу у більшості мовчала, а її жінки і тим більше.

Тепер, коли Україна творить нові форми політичної діяльності, жінки не повинні повторювати помилок американок, які боролись за права інших, забуваючи про свої. Необхідно забезпечувати кожному не тільки свою рівноправність, а й загальну участь у політичних та економічних процесах України, а то вона знову не буде належати українцям.

СОФІЯ МАЙДАНСЬКА

Якось один мій добрий друг, відомий латвійський поет Імант Зіедоніс спитав мене: "Як ви гадаєте, що було спочатку — слово чи музика?" Не вагаючись я відповіла — музика. Не буду повторювати істин, відомих пітагорійцям, що всесвіт побудований за законами музичної гармонії. У нього своя циклічна форма, свій лад, свій ритм і темп, своя агогіка. Кожного разу, коли людина намагається порушити ці закони, виникає дисгармонія, яка призводить до великих катаклізмів як у природі, так і в суспільстві. І на сьогодні ми стали свідками чи не найбільших трагедій людства, породжених самими людьми, що пішли проти своєї природи.

У державі дерев я б жила.
Щонеділі ходила б до храму
Святого Бука,
чиста
як листочок зелений,
скупаний дощами.
А вночі
світила б високі,
з пахучого воску
зорі
перед чудотворним ликом
Святої Землі.

МИСТЕЦЬ СВІТОВОЇ СЛАВИ

Український мистець Яків Гніздовський сьогодні визнаний у західному мистецькому світі як один з найвидатніших сучасних мистців-графіків. Велике досягнення Якова Гніздовського — ілюстрації (дереворити) до виданої у Лондоні книжки поезій Томаса Гарді, визначного англійського прозаїка і поета, який помер 1928 року. Книжка розкішно видана, чудовий папір, корінець із справжньої шкіри. Перед кожним розділом — дереворит Гніздовського. Видавці поезій Томаса Гарді очевидно бачили в Лондоні виставку графічних праць Якова Гніздовського і вирішили, що його підхід до відтворення природи відповідатиме характерові творчості англійського класика, близького до природи, до землі, до полів провінційної Англії.

Яків Гніздовський найбільш відомий своїми оригінальними дереворізами, переважно із зображеннями стилізованих тварин та птахів, дерев, квітів, краєвидів.

Історик мистецтва і поет, американець Алексіс Ранніт написав про Якова Гніздовського, що він поєднує в собі художника, вдумливого вченого і поета. В його дереворізах відчувається чистота духу і поборність філософа Сходу... Гніздовський шукає філософської правди, яку можна знайти у природі і підносить свій дереворіз до принципу ідентифікації рисунка з ідеєю. Його дереворізи — не імітація реальності, а віддзеркалення світосприймання мистця.

Яків Гніздовський мав індивідуальні виставки у багатьох містах Західної Європи і Північної Америки, брав участь у міжнародних виставках, ілюстрував численні книжки й журнали, робив обгортки книжок. Роботи Гніздовського є у провідних західноєвропейських та американських музеях і установах, зокрема в Білому Домі у Вашингтоні, в Бібліотеці Конгресу Сполучених Штатів, у Філадельфійському Мистецькому Музеї, в Картинній галерії Єйльського університету та в багатьох інших.

Яків Гніздовський народився 1915 року в Західній Україні, закінчив гімназію у Львові, учився в Академіях Мистецтв у Варшаві і Загребі (Югославія). Після закінчення війни жив у Західній Німеччині. Активно працював як графік, художньо оформляв численні українські публікації, які в кінці 40-их років виходили у Західній Німеччині. Зокрема він оформляв журнал "Арка", газету "Українська трибуна", "Енциклопедію українознавства". Брав участь у виставках українських художників. Успіх мала його картина олією "Переміщені особи". На ній зображені

Яків Гніздовський. Розквітли іриси. 1973.
Jacques Hnizdovsky. Iris in Bloom. 1971.

триярусні ліжка в таборі для втікачів з Радянського Союзу. На кожному ліжку — людина; вгадується її характер, минуле.

1949 року Яків Гніздовський переїхав до Сполучених Штатів, оселився в місті Сент-Полл, штат Міннесота. Працював у видавництві календарів. Приблизно через рік після приїзду до Америки дав свій дереворіз на виставку графіки, що відбувалася у Мистецькому Інституті в Мінеаполісі і дістав за нього другу премію. Незабаром дістав премію за свою картину олією. Тоді Гніздовський вирішив покинути нецікаву йому працю над календарями і їхати до Нью-Йорку — діяти як незалежний мистець.

Нью-Йорк — мистецький центр Америки і притягає малярів та скульпторів. Конкуренція велика і пробиватися тут нелегко. Гніздовський уперто працював. Для заробітку робив рисунки для текстилю, керамічні вироби, художньо оформляв книжки для українських видавництв.

Але Гніздовського найбільше цікавили дереворізи і картини олією. В роботі над дереворізами він шукав своїх оригінальних шляхів і врешті їх знайшов.

Яків Гніздовський бачить у природі те, чого інші не помічають, і вміє його відтворити у кропінкій роботі над дереворізами. Він виробив свій власний оригінальний стиль і почерк, Гніздовського можна зразу пізнати. Він показує такі деталі як листя дерев, пелюстки квітів, пір'я птахів, хутро тварин, що один мистецький критик порівняв праці Гніздовського зі швейцарським годинником. Одночасно кожний дереворіз має досконалу композицію, є закінченим цілим.

Від 1958 року дереворізи Гніздовського ставали щораз відомішими в Америці і Західній Європі. Він улаштовував численні виставки, його дереворізи охоче купували приватні колекціонери і мистецькі галерії та музеї. Покупці також розкуповували привітальні картки з рисунками та дереворізами Гніздовського.

1964 року в Нью-Йорку, а трохи пізніше в Лондоні, вийшла книжка англійською мовою — "Українські народні казки" в перекладі Марії Галун-Блох. Мистецький критик Алексіс Раннін відзначив майстерність, з якою Гніздовський відтворює на рисунках українське сільське життя, зокрема українську хату.

1970 року в Нью-Йорку вийшла книжка англійською мовою — "Дерева в Центральному парку" з ілюстраціями (дереворізи і рисунки) Якова Гніздовського. Ця книжка — путівник для тих, хто хоче ознайомитися з деревами нью-йоркського Центрального парку.

1972 року вийшла книжка дереворізів Гніздовського під назвою "Екзотична флора". Проте на багатьох дереворізах рослини аж ніяк не екзотичні, а такі, що ростуть у поміркованому кліматі. Може назва книжки така, бо мистець по-новому побачив їх.

1975 року в Новому Орлеані вийшла англійською мовою книга, присвячена творчості мистця: "Гніздовський. Дереворізи. 1944—1975 рр.". Книга великого формату, головне місце в ній займають дереворізи.

1978 р. в Нью-Йорку вийшла книжка поезій Івана Драча в перекладі на англійську мову з ілюстраціями Гніздовського.

Яків Гніздовський виконав чимало обгорток та ілюстрацій для американських журналів. Наприклад, журнал "Янкі" (жовтень 1978 р.) мав на обгортці репродукцію картини мистця "Ягнята". В журналі написано, що Гніздовський — світової слави художник і графік. В цьому ж журналі за липень 1979 року поміщено репродукцію його картини "Кукурудза". "Кантрі журнал", що виходить у Вермонті, в серпні того ж року помістив ілюстрації Гніздовського до поезій американського поета Дейва Енгеля.

1972 року Яків Гніздовський разом з дев'ятьма американськими художниками брав участь у Міжнародній виставці графіки в Італії. У каталозі ви-

Яків Гніздовський. Автопортрет. 1971.
Jacques Hnizdovskiy. Self-Portrait. 1971.

ставки було написано, що Гніздовський народився на Україні, а живе в Америці.

В цій же виставці брало участь сім художників з Радянського Союзу, всі з Москви, жодного з України. Отже українську графіку на міжнародній виставці репрезентував українець з Америки.

Наприкінці 1974 року три графічні праці Гніздовського були показані на виставці творів дванадцяти американських графіків у столиці Китаю Пекіні.

Яків Гніздовський постійно бере участь в українському організованому житті поза межами України: виставляє свої праці на виставках Об'єднання Мистців-Українців в Америці, ілюструє українські видання, пише статті на теми образотворчого мистецтва до українських журналів. У 1967 році вийшла його книжка (українською мовою) "Малюнки, графіка, кераміка". Гніздовський подарував свою картину Українському Музеєві у Нью-Йорку, репродукція з якої була використана для привітальної картки. Його друга картина була розіграна в льотерії на користь Музею.

Майже вісім років Яків Гніздовський був головою Мистецької кураторії Української Вільної Академії Наук у Сполучених Штатах. У 1977 році він організував в Академії дискусійну панель на тему "Де ми стоїмо в мистецтві". Учасники дискусії обговорювали стан українського мистецтва на тлі сучасного світового мистецтва. У вступному слові Гніздовський окреслив складність сучасного мистецтва з його різноманітними стилями і постійними змінами.

Як мистець Яків Гніздовський знайшов свій власний стиль і з ним вийшов на рівень вищих досягнень сучасного світового мистецтва.

РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Учасниці засідання Головної Управи. Перший ряд: зліва В. Бачинська, І. Куровицька, Сестра Марія, О. Третьяк, А. Кравчук, М. Савчак, І. Ратич, М. Богачевська-Хом'як, Н. Даниленко, І. Ганкевич, М. Кондрат; другий ряд: Я. Мулик, М. Наваринська, С. Геврик, Л. Білоус, Т. Турянська, Р.

Шуган, Н. Савчак, Я. Рубель, А. Хариш, І. Шкарупа, М. Стасюк, О. Фаріон, Х. Іжак; третій ряд зліва: Т. Царик, Л. Кінах, Л. Черник, Л. Фірчук, К. Іваницька, Л. Більовщук, Н. Дума, О. Рогожа, І. Чабан, В. Чудовська.
At the annual meeting of the UNWLA National Board.

Засідання Головної Управи СУА відбулося 21—22 жовтня ц. р. в готелі Голідей Інн, Нью-Джерсі.

Голова СУА Анна Кравчук відкрила наради молитвою "Отче наш" та привітала почесну голову СУА Марію Савчак і всіх присутніх. Варка Бачинська прочитала Правильник засідання Головної Управи СУА, який прийнято одногосно. Також прочитала порядок нарад, який прийнято зі змінами. Вибрано Комісію ухвал у такому складі: Софія Геврик, Марта Стасюк, Люба Кінах, Іванна Шкарупа і Ярослава Рубель.

На бажання присутніх протокол нарад ГУ СУА з 22—23 жовтня 1994 року відчитала Іванна Ганкевич — протоколярна секретарка.

Ціль засідання — перевірка проведеної праці за минулий рік, схвалення плянів на майбутнє та обговорення проекту програми XXIV Конвенції СУА. У нарадах взяли участь усі члени Головної Управи СУА на чолі з головою СУА А. Кравчук та голови таких Окружних Управ СУА: Дітройт — Квітка Іваницька. Філадельфія — Оксана Фаріон, Нью-Йорк — Надя Савчук, Північний Нью-Йорк — Марта Стасюк, Нью-Джерсі — Ярослава Мулик, Огайо — Іванна Шкарупа, Чикаго — Анастасія Хариш, Нова Англія — Люба Кінах і зв'язкова далеко віддалених відділів Марія Наваринська, також була присутня голова 78-го Відділу СУА Тереса Царик, М. Кондрат і Х. Іжак.

Проводила нарадами А. Кравчук. У своєму слові вона сказала: "Незалежність України мала великий вплив на організації в діаспорі, включно із СУА.

Дивимось реальності в очі: Україна діє самостійно і демократично. У цьому процесі відбуваються політичні, соціальні і економічні зміни. Нелегко прийняти такі великі зміни народові в Україні і нам у діаспорі. З гордістю приймим дійсність. Пам'ятаймо минуле та впустимо його в історію, але не жиймо ним!"

Даліше присутні вислухали цікавий звіт голови про її участь не тільки в різних акціях СУА, але й українських громадських, американських та світового масштабу, однією з яких є участь в 4-ій Світовій Конференції ООН для справ жінок і форумі в Китаї, яка відбулася від 30 серпня до 16 вересня ц. р. Разом із заступницею голови Іриною Куровицькою брали участь у форумі в семінарі СФУЖО, Національній Раді Жінок США, провадили сесіями та мали доповіді. У звіті підкреслила, що СУА є основником Українського Музею та що всі відділи СУА повинні брати активну участь для придбання фондів на перебудову приміщення Українського Музею. Кооптовано Ірину Олексюк на виховну референтку СУА одногосно.

Потім були звіти секретаріату: — Варка Бачинська, Контрольної комісії — Івана Ратич, баянс — Рома Шуган, звіт та прелімінарий бюджет на 1996 р. — Таїсса Турянська, заступниця голови Наталія Даниленко — справи організаційні, Марта Хом'як — у справах культури, Ірина Куровицька — зв'язків, Лідія Білоус і Софія Геврик звітували про свою працю як вільні членки, Люба Фірчук — референтка музейно-мистецька, Ярослава Рубель — пресова, Лідія Черник

— Суспільної опіки, Люба Більовщук — стипендій. Звіти включали багато біжучих і організаційних справ, які були дискутовані і полагождені.

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя" — розказала про працю над редагуванням журналу, закінчивши свій звіт проханням до голів Округ подбати про статті на організаційні теми.

Наталія Дума, адміністратор "Нашого Життя", звітувала про проблеми із висилкою журналу і т. п. Була також присутня Міля Рогожа — адміністратор бюра.

Заступниця голови Оля Тритяк поінформувала про підсумки Конкурсу "Рік родини — 1994", який відбувся з нагоди проголошеного Організацією Об'єднаних Націй "Року родини — 1994". СУА відзначив цей рік конкурсом есеїв та рисунків для дітей і молоді. В конкурсі взяли участь: зі США — 260, України — 147, Австралії, Бразилії, Канади, Польщі, Румунії, Словаччини і Швейцарії — 19 дітей, які прислали свої есеї. Разом взяло участь 426 дітей. Малюнки на тему "Родина" прислали 167 дітей у віці від 7 до 9 років. Метою конкурсу було започаткувати діалог між дітьми, батьками, опікунами та вчителями про родину, про її значення в житті дитини і родини. Всі учасники конкурсу одержали від СУА грамоти, а за найкращі есеї — нагороди. Кожний учасник конкурсу одержав книжку, видану СУА, з есеями та рисунками нагороджених, в якій є поміщений список усіх учасників конкурсу та спонсорів-жертводавців, які уможливили видання книжки, що є присвячена українським родинам у світі.

Часто в пресі читаємо про різні акції Суспільної опіки мало або зовсім невідомі загалом громадянства. З того приводу референтка Суспільної опіки СУА дістає телефонічні і листові запити про ці організації, які не мають жодного відношення до СУА, а в додатку мають вимоги їм допомагати. Суспільна опіка СУА працює багато років, має вироблену репутацію та довір'я українського громадянства, провадить точну евіденцію, виготовляє фінансові звіти та подає до відома, оголошує жертводавців і за свою працю відповідає не тільки перед Головною Управою СУА, урядом США, але також і українським громадянством. Тому на нарадах ГУ СУА було прийнято звернення до всіх членів СУА, щоби вони співпрацювали і допомагали Суспільній опіці при СУА.

Лідія Черник — референтка Суспільної опіки СУА подала на нарадах точний і великий звіт, який охоплює багато різних ділянок, а головню медичної допомоги в Україні, допомога "Бабусям" у Бразилії, Польщі і Німеччині, фінансову допомогу і харчові пачки висилають жінкам Чорнобиля та сиротам в Україні. До медичної допомоги треба захарувати такі: апарат магнітного резонансу (200,000 дол.) — Київ, для Обласної Спеціалізованої Клінічної лікарні у Львові — чотири апарати (126,000 дол.). Для лябо-

раторії приладдя для аналізаторів крові (3,726 дол.), для старших людей-інвалідів, спеціальне крісло, санаторії "Джерело" — фіброгастроскоп і т. д.

Люба Більовщук — референтка стипендій СУА подала до відома, що торік приділено 554 стипендії, з чого 48 учнів-студентів закінчили вищі студії — право, інженерію, агрономію і т. п., 8 студентів закінчили теологію, 21 — середню школу, 4 закінчили 8 класів. Стипендійна акція звертає особливу увагу на покривджених долею дітей та розширила свою акцію в Румунії, Хорватії, Югославії і Україні. Вона діє уже 28-ий рік. Потрібно нових спонсорів для сиріт в Україні та Румунії.

Звіти голів Округних управ віддзеркалюють багатогранну працю, яку ведуть відділи СУА. Членки СУА беруть участь у громадському житті. Організують різні імпрези для придбання фондів на потреби акцій СУА і Українського Музею. Організують світлички, провадять школи української, а для новоприбулих — англійської мови, влаштовують виставки, нав'язують зв'язки зі Союзом Українок в Україні: в Криму, Луганську, Херсоні, Галичині, а також у Хабаровську. Через Суспільну Службу СКУ є споріднені із Суспільною службою в Україні.

Всі відділи, округи святочно відзначили 70-ліття СУА. СУА прийняв відповідне рішення видати книжку "Біле по білому" Марти Богачевської-Хом'як, яка друкується в Україні.

На нарадах однією з важливих точок була справа обговорення XXIV Конвенції СУА, яка відбудеться 24—27 травня 1996 року в готелі Радісон біля Філадельфії. Після звіту Марії Кондрат — голови Конвенційного Комітету та Христини Іжак — заступниці голови вив'язалася широка дискусія, яка включала затвердження тентативного проекту програми Конвенції.

В суботу увечорі висвітлено відео про 4-ту Світову Конференцію для справ жінок в Пекіні, про яку пояснювала І. Куровицька. Голова А. Кравчук подякувала за участь в нарадах, за ділові дискусії і поради. Побажавши всім щасливого повернення додому, молитвою "Богородице Діво" вона закінчила наради Головної Управи СУА.

ЗВІТИ ГОЛІВ ОКРУЖНИХ УПРАВ

1. Округа Дітройт — звітувала Квітка Іваницька. В Окрузі є 12 відділів з 350 членами. Праця Округи проходила у двох напрямках: акції в громаді і допомога Україні.

В домівці СУА відбуваються "П'ятниці в домівці", де молоді жінки-професіоналістки читають доповіді з різних ділянок. Округа провела показ прибирання короваїв та обрядового печива, народного мистецтва, ноші, писання писанок і кераміки. З нагоди 70-ліття СУА вшанувала померлих союзнянок Службою Божою і поминальними сходами. Відбулася зустріч з голо-

вою СУ Атеною Пашко. Влаштували вечір юних талантів разом з мандрівною виставкою малюнків дитячої школи ім. О. Новаківського зі Львова. Заходом СУ відбуваються курси української та англійської мови для новоприбулих. Окремі членки беруть участь у політичних акціях: виборчій кампанії вибору українців до адміністрації, "60 хвилин" — протест та фільму "Прісст" продукції Дисней. Суспільна опіка піклується двома сиротинцями і дитячим шпиталем у Дніпропетровську. Вислано 2,350 фунтів одягу і української літератури в Україну. Окремі відділи допомагають суспільній опіці Криму, Хабаровська, школам у Моринцях, лікарням в Івано-Франківську. Округа започаткувала проект "Сестриних міст". Вісім відділів спонсорують дітей у Бразилії. Про працю Округи поміщують дописи до преси і дають повідомлення на радіо. Всі відділи відбули загальні збори.

2. Округа Філядельфія — звітувала Оксана Фаріон. Округа має 15 відділів, з того два англомовні, діяльність яких відбувається біля церков. 44-ий Відділ має 5 членок похилого віку, а деякі перебувають в піклувальних домах. 6 відділів є далеко віддалені — 40—140 миль, а це утруднює працю.

1993 рік був призначений журналові "Наше Життя", 1994 р. — збиранню фондів і приєднанню членства до Українського Музею, 1995-ий — святкуванням 70-ліття СУА. Нині діють два комітети — Конвенційний, який очолює М. Кондрат, і святкувань 70-ліття СУА. Добре проходила праця в ділянках: культурно-освітній, музейній, зв'язків і суспільної опіки. Відбулося чимало цікавих імпрез, літературний конкурс, тиждень Українського Музею. Суспільна опіка відвідувала членок по старечих домах, підготовляла для них свячене і святу вечерю. Виховна референтура розпочала акцію листування з місцевими школами і школами в Україні.

3. Округа Нью-Йорк — звітувала голова Надя Савчук. Округа об'єднує 15 відділів і 513 членок, з того 13 членок входять у склад Головної Управи. Для придбання фондів влаштовують великодні і різдвяні базари, продають вареники, каву і печиво після Богослуження під церквами, влаштовують "бінго-парті" і різні лотерії. Передплата на "Наше Життя" є стовідсоткова. Всі відділи є членами УМ. Відділи висилають пакунки з одежею й іншими потрібними речами до садочків і сиротинців у південній області України, Луганськ, а також до Бразилії, Польщі і Югославії. Підтримують "Фонд бабусі", спонсорують стипендіатів у різних країнах через Стипендійну Акцію. Влаштовують культурні вечори для членства і громадянства, виставки. 64-ий Відділ відзначив своє 40-ліття, а прихід 3,000 дол. призначив на УМ. 95-ий Відділ влаштував лотерію, дохід 1,250 дол. передано СУА на фонд жертв Чорнобиля. 30-ий Відділ провадить курс герданів, влаштовує виставки.

119-ий організовує курс кераміки. 113-ий запланував "галя-бенефіс" з нагоди свого 10-ліття. Відділи опікуються школами, світличками, провадять курси українознавства.

70-ліття СУА відзначено на Союзівці при численній участі членок і громадянства. Святкування почалися Службою Божою, спільним полуденком, привітанням голови СУА Анни Кравчук, показом української ноші, виставкою герданів і лотерією. В Окрузі відбуваються традиційні різдвяні зустрічі членства і представників громадянства.

4. Округа Північний Нью-Йорк — звітувала Марта Стасюк. Округа має 6 відділів і 182 членки. Відзначено 40-ліття Округи і 70-ліття СУА. Брала співучасть з громадськими організаціями для відзначення третьої річниці незалежності України, Року Дитини, передвиборчій зустрічі з конгресменкою Луїз Слотер. Провела акцію збірки для фінансової допомоги конкурсу для дітей і молоді "Родина 1994", на яку зібрано 925 дол.

Округа споріднена з Івано-Франківськом. У святкуваннях 40-ліття Округи і 70-ліття СУА з привітальним словом виступила голова СУА А. Кравчук, а від ГУ були присутні також О. Тритяк і С. Геврик.

5. Округа Нью-Джерзі — звітувала Ярослав Мудрик. Округа налічує 12 відділів і 287 членок. Приєднано 9 вільних членок і 1 передплату "Нашого Життя". З нагоди 70-ліття СУА на терені Округи були поминальні відправи за союзянок, що відійшли у вічність. Особлива увага звернена на Суспільну опіку. Висилають пакки і гроші для українців у Польщі, Бразилії і в Україну. Деякі відділи придбали Фонди від "Самопоміч" в Ньюарку й інших установ. 98-ий Відділ одержав 400 плетених шапочок і шаликів, які вислано до санаторії "Джерело" на руки СУ через Стипендійну акцію СУА. Є 80 спонсорів, які оплачують 218 стипендій, з того 72 стипендії уфундовані п-вом Бойчуками, власниками Голідей Інн мотелю в Нью-Джерзі. На терені Округи працює світличка, яка має 27 дітей, відбуваються різного роду імпрези: базари, чайні вечори, забави, концерти та мистецькі виставки. Союзянки влаштовують родинні пікніки, прогульки та справляють ювілеї. Беруть участь у виставці, спонсорованій американським Історичним Товариством у Нью-Джерзі. А започаткована ця виставка у Бостоні. До цього є створений комітет, який розпочав працю.

6. Округа Огайо — звітувала Іванна Шкарупа. Округа має 5 відділів і 154 членки. Відділи беруть участь у різдвяних і великодніх базарах. Під час "Дня Родини" у престижевому музеї влаштував виставку ліноритів, ручних робіт та показ плетення вінків. Влаштував виставку робіт Андрія Мадая і Анатолія Коломийця, дитячу виставку з ляльковим театром. На ширші сходи запрошено телевізійного ко-

ментатора, який розповів про "Передачу і стиль продукції новин в Україні". Проводять коляду на фонд "Мати і дитина", "Писанку бідним дітям", а із зібраних грошей допомагають потребуючим.

116-ий Відділ висилає пачки до Києва, Надвірної, Сокаля, Старого Самбора і Бразилії. Від учнів американської школи дістали 1,000 дол. на фонд СУА для допомоги дітям Чорнобиля. Спонсорував п'єсу "Записки божевільного", а дохід 150 дол. передано на конкурс "Родина Року". Влаштовано "Разваговий вечір" для придбання фондів на покриття коштів висилки книжок у Херсон. Для хворого хлопця на епілепсію вислано ліки. Відділи відзначили 70-ліття СУА.

Відділи, які вислали пачки: 33-ій — 13 пачок (кошт пересилки 1,094 дол.), 8-ий, 69-ий і 116-ий — по одній пачці та грошеву допомогу; 33-ій — 200 дол. і 12-ий — 100 дол. З нагоди святкування 200-ліття заснування міста Ірі, Пенсильванія, членки збудували писанку, за якою йшли українські діти з прапором і тризубом. Вони також виступили з народними танцями перед численною публікою. Далі працює "Мережа дії", метою якої є писати про загальну працю СУА, висилання листів до урядових осіб у справах, що стосуються України та наклепів на наших громадян.

7. Округа Чикаго — звітувала Анастасія Хариш. В Окрузі є 10 відділів, 77-ий ліквідовано із-за браку відповідної кількості членок. Членки Округи беруть участь у громадському житті: посвяченні Українського Національного Музею та зустрічі з новим генеральним консулом Віктором Кириком, влаштовують базари, щоб допомагати Україні в різних ділянках, а також дітям і старшим особам. Підтримують Стипендійну акцію СУА. Зорганізовано різдвяну зустріч всіма відділами, з якої дохід 300 дол. призначено жертвам Чорнобиля в такий спосіб: 150 дол. — дітям і 150 дол. — жінкам. Округа вже п'ятий рік перед великодніми святами проводить збірку під церквами під гаслом "Писанка Україні". Дохід призначений хворим у формі медикаментів та апаратури для шпиталів.

Округа влаштовує "День союзнянки", а приходи йдуть на покриття цілорічних потреб Округи. Від-

значено 70-річчя СУА, а також відбувся Округний з'їзд, в якому взяла участь голова СУА Анна Кравчук, яка з цієї нагоди виголосила відповідне слово. Відзначено чотирьох основниць СУА почесним членством Округи, а голову А. Хариш, основницю і довголітню голову Відділу і Округи, — почесним головством. А. Хариш вже сьомий раз очолює Округу.

8. Округа Нова Англія — звітувала Люба Кінах. Округа має п'ять відділів і 125 членок. Ліквідовано 121-ий Відділ за бездіяльність. Відділи 106-ий і 108-ий відсвяткували 25-літній ювілей святочним обідом. Від Головної Управи СУА у святкуваннях 106-го Відділу взяла участь Іванна Ганкевич, а в 108-му — Ліда Білоус. Обі представниці Головної Управи СУА передали привіт та виголосили відповідне слово. В Округному з'їзді взяла участь від ГУ СУА Оля Тритяк, яка також виголосила слово-привіт. Чайним вечором відсвятковано 70-річчя СУА, головним доповідачем була голова СУА Анна Кравчук.

Для придбання фондів влаштовують великодні і різдвяні базари. 106-ий Відділ влаштовує традиційні "Вишивані вечорниці". 66-ий Відділ влаштовує обід для придбання фондів для Українського Музею, а 108-ий на ту ціль колядує. Округа споріднена з Ніжином Чернігівської області.

9. Марія Наваринська — зв'язкова ГУ для далеко віддалених відділів — звітувала: 8 відділів працюють дуже активно, незважаючи на те, що членки є старшого віку. Стараються в різний спосіб здобути фонди, влаштовують деякі заробіткові імпрези. 14-ий Відділ провадить українську школу, 78-ий — світличку, 4 відділи відсвяткували 70-ліття СУА. Придбали 18 членів. Добре працює Суспільна опіка, мистецька референтка і зовнішніх зв'язків.

Всі голови округ розказали детально про успіхи та труднощі, з якими вони зустрічаються у своїй щоденній праці. Стараються посилати допомогу в Україну, підтримують акції СУА, приєднують спонсорів для Стипендійної акції СУА, підтримують Український Музей в Нью-Йорку та заохочують жінок вступати в ряди СУА.

Ярослава Рубель,
пресова референтка СУА.

СТИПЕНДІЯ ІЗ ФОНДУ ЕВИ СТАШКІВ

Екзекутива СУА проголошує надання стипендії із фонду Еви Сташків для членок СУА на 1995—1996 академічний рік. Прохання просимо надсилати до Стипендійного бюро до 15 січня 1996 р.

UNWLA Inc PO Box 172 Holmdel, NJ 07733 Attn: E. Stashkiw Scholarship

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

НОВИЙ ПОЧИН! 119-ИЙ ВІДДІЛ СУА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.

З нагоди XXIV Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбудеться в травні 1996 року, 119-ий Відділ СУА складає 500.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Головна Управа СУА і редакція "Нашого Життя" щиро дякують 119-му Відділові за новий почин!

ХТО НАСТУПНИЙ?

14 вересня ц. р. відбулася зустріч Постійного представника України при ООН Анатолія Зленка з представниками українських організацій і головними редакторами українських засобів масової інформації в США на тему "Участь України в 50-ій Генеральній Асамблеї ООН". А. Зленко повідомив, що рішенням Кабінету міністрів в Україні засновано Національний організаційний комітет для відзначення 50-річчя від дня заснування ООН. Він представив програму делегації України на чолі з Президентом Леонідом Кучмою, яка братиме участь у спеціальному урочистому засіданні з нагоди 50-ліття ООН 22 жовтня в Нью-Йорку, де Президент України виступить першим.

СУА репрезентували кореспонденційна секретарка Головної Управи Варка Бачинська та головний редактор журналу "Наше Життя" Ірена Чабан.

25 вересня 1995 р. Нью-Йорк. На запрошення Постійного представника України до Організації Об'єднаних Націй Анатолія Зленка відбулася зустріч Міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка з представниками українських американських організацій у США. Міністер Удовенко розповів про взаємні політичні відносини та угоди України з США, про зв'язки та дипломатичні представництва України в 54-ох державах. Звернувся до представників українських організацій в США впливати на свій Уряд та американських підприємців у справах економічної підтримки України. Присутні були Генеральний Консул України Віктор Крижанівський, Постійний представник України до ООН А. Зленко та інші. Від Союзу Українок Америки у зустрічі взяла участь голова Анна Кравчук та Ірина Куровицька — представник СФУЖО до ООН з рамени Світового Руху Матерів.

21—23 жовтня 1995 р. На відзначення 50-річчя Організації Об'єднаних Націй до Нью-Йорку з'їхалися президенти та представники понад 180 держав — членів ООН. Україна була одним із основників ООН в 1945 р. На пленарній сесії ООН Президент України Леонід Кучма виголосив промову 22 жовтня, другий з ряду, після президента США Билла Клінтона.

Заходом УККА та УАКР 23 жовтня відбулася зустріч

Банкет в честь Президента України Леоніда Кучми. Головний стіл: зліва Уляна Дячук, Президент України Леонід Кучма, Аскольд Лозинський, Геннадій Удовенко, Людмила Кучма. Другий ряд зліва: Ярослава Рубель, Анна Кравчук. At the banquet honoring President and Mrs. Leonid Kuchma. At the headtable: Ulana Diachuk, President Leonid Kuchma, Askold Lozynsky, G. Udovenko and Mrs. Kuchma. Table below: Jaroslawa Rubel and Anna Krawczuk.

із Президентом Кучмою та представниками українських американських організацій у готелі Валдорф Асторія, на якому були присутні постійні представники України до ООН та США, включно з послом України у США Юрієм Щербаком. СУА репрезентувала голова Анна Кравчук. Порушено різні справи, які торкалися культури та української мови в Україні, на які Президент Кучма дав відповіді. Анна Кравчук заявила, що дуже похвальним є особисте звернення Президента Кучми до школярів в Україні вивчати українську мову, культуру та історію. Опісля відбувся бенкет в честь Президента Кучми та пані Кучми. На бенкеті було понад 600 осіб, в тому числі багато союзнянок.

ДОРОГИЙ ПЕРШОКЛАСНИКУ!

У твоїх руках перший і найголовніший підручник, який відкриє перед тобою шлях до незліченних скарбів мудрості, набутих людством упродовж багатьох століть свого розвитку.

Сподіваюся, ти міцно дружитимеш з книжками. Вони допоможуть тобі опанувати основи наук, вивчити драматичну і героїчну історію України, пізнати навколишній світ, а головне — глибоко перейнятися гордістю за свій народ, його культуру.

Вірю, що за час навчання ти збагатишся найдорожчим — незгасною любов'ю до Батьківщини, готовністю і вмінням невтомно працювати для неї і надійно захищати її.

Упевнений, що зігрітий любов'ю своїх учителів, ти завжди пам'ятатимеш Шевченків заповіт: "Учіться, читайте, і чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь" і виконуватимеш його.

Президент України Л. КУЧМА

1 вересня 1995 р.

Звернення Президента України Леоніда Кучми до першокласників 1 вересня 1995 року.

President Leonid Kuchma of Ukraine — his dedication in a primer and an appeal to all the first graders in Ukraine to study Ukrainian language, culture and history. September 1, 1995.

27-29 жовтня 1995 р. в Торонто, Канада, відбулися річні наради Управи СФУЖО. Делегатами СУА були: А. Кравчук — голова, О. Тритяк — заступниця голови, І. Куровицька — 4-та заступниця голови, Я. Рубель — пресова референтка і М. Крамарчук — член статутної Комісії СФУЖО. З Управи СФУЖО — Н. Даниленко — 2-га заступниця голови СФУЖО, Х. Навроцька — голова статутної Комісії, І. Руснак — мистецька референтка та Е. Процюк — член Контрольної комісії.

6 листопада ц. р. відбулися наради Національної Ради Жінок США в приміщенні ООН, в яких взяли участь: з рамени СУА О. Тритяк — заступниця голови СУА і Я. Рубель — пресова референтка. Присутніми були також І. Куровицька — почесна голова НРЖ США і М. Томоруг — член ексекютиви і член Контрольної комісії НРЖ США.

3 листопада 1995 р. Вашингтон. На запрошення посла України в США д-ра Юрія Щербака відбулося друге з ряду засідання у справі відзначення 10-ї річниці чорнобильської катастрофи.

На нараді були представники українських та американських організацій. Підготовчий комітет очолив

Зліва Анна Кравчук, Оксана Бризгун-Соколик, Ольга Тритяк. Голова СУА А. Кравчук дарує голові СФУЖО О. Бризгун-Соколик нове видання СУА "Рік родини 1994".

Anna Krawczuk and Olha Trytyak presenting the newest UNWLA publication "The Year of the Family 1994" to WFUWO President, Oksana Sokolyk. The book is dedicated to the Ukrainian families throughout the world.

Олесь Кузьма (з ФДДЧ), секретарював Ярослав Войтко, член штабу посольства. Голова СУА Анна Кравчук репрезентувала СУА.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. M

DECEMBER 1995

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

In this blessed Christmas season, the National Board of the UNWLA and the editors of Our Life extend to all UNWLA members and their families and to all of our readers best wishes for a joyous and peaceful holiday.

A SVIAT VECHIR STORY

By TAMARA STADNYCHENKO

In the mid-eighties, I lived in Atlanta, Georgia and worked at a small university just north of the city where I taught English to Cambodians, Arabs and Nigerians while learning to cope with southern accents and with a southern pace of life that was far too slow for my taste. I was, at that time, also adjusting to married life and to the lack of Ukrainian ghetto life that had been a predominant feature of my life up north. My few feeble attempts at forming friendships with Ukrainians in the Atlanta area were impeded by my own shyness and by a self-induced perception that Atlanta Ukrainians were mostly old, mostly wealthy and mostly too cliquish to accept a financially struggling young Yankee Uke into their established fold. And so I reconnected with my Ukrainian self by making frequent marathon drives to Philadelphia, especially making sure that I was "home" during the Christmas season. Between trips, my job and my American friends kept me busy and reasonably content.

In June of 1985, my husband was awarded a grant to continue his doctoral studies at the University of Tübingen where he would be working under the supervision and mentorship of a world renown German professor. It was a prospect he found exciting and challenging, but one I viewed with some ambivalence. A good and avid traveler, I welcomed the chance to live in another country, and yet a part of me, already homesick for my Philadelphia and Ukrainian roots, saw this as a

further separation from both. The down side of the move was compounded by the fact that I spoke "kein Deutsch." The few weeks I had spent learning conversational German at Atlanta's Goethe Institute prepared me for ordering coffee or tea "mit milch und zucker" and not much else. But the opportunity outweighed the trepidation, and off we went.

In Tübingen, our student housing consisted of a 10 by 10 room with bunk beds and a panoramic view of the bus stop and the post office. Bathrooms and kitchen facilities were communal; the building boasted an elevator which broke down after every Friday night party in the basement bar. With the exception of Sang Jin, a Korean woman who had been living and studying in Germany for several years, all the other floor residents were German, most with a semi-hostile attitude about outsiders in general, and even moreso about outsiders who did not speak German. The friendliest among them was a law student named Horst who endured my bad chess playing and my even worse attempts at conversing "auf Deutsch" with good-natured amusement and patience and who made it a personal crusade to improve both. My other language teachers were the shopkeepers who, from kindness or exasperation, taught me to say "zwei stuck" and "halb kilo" instead of miming.

While language acquisition made life in Tübingen somewhat more palatable, my role as a non-student and non-German in this decidedly German and academic

environment made me feel a fish out of water. A trip to Munich where I spent a week or so with members of the Ukrainian Germany community was a bittersweet experience. The encounter, which made me feel at home among my own kind, highlighted the absence of anything and anyone Ukrainian in my daily life. And with the approach of the Christmas season, this lack became even more pronounced and more intense for it would be the first Christmas I would ever spend away from my family and away from the Ukrainian Christmas traditions that had been a constant in my life since childhood. The thought of not participating in the rituals of Sviat Vechir was made even more difficult by the knowledge that our German neighbors, some of them now friends, were all going home for the holidays. We would be spending Christmas Eve with the other strangers in this strange land, Sang Jin and her Korean friends.

And wallowing in this un-Christmas spirit, I was

almost annoyed at the brown paper wrapped package that arrived from America a few days before Sviat Vechir. I have often wondered what long distance telepathic insight motivated my mother to send that package, but never before or since have I received a more loving or more special Christmas gift. My mother, with some mystic intuition, had understood everything there was to understand and had sent me a shoe box crammed with all the necessary ingredients for making kutya.

It was a Christmas gift that was shared that year with five non-Christian Koreans at a "Christmas Feast" of kelp wrapped rice, kim chee, kutya and gluhwein. And on that Sviat Vechir in Tubingen, the Koreans learned to say "дякую" and a Ukrainian American learned to say "Komsa Hamnida."

So Komsa Hamnida, mamо, for a Sehr Fröhliche Weinachten and an enduring and cherished Sviat Vechir memory.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

On September 14, 1995, Anatoly Zlenko, Ukraine's permanent representative to the United Nations, met with representatives of Ukrainian organizations and editors of Ukrainian publications in order to present detailed and important information on the topic of "Ukraine's Participation in the 50th General Assembly of the United Nations". Ambassador Zlenko informed those assembled that under the direction of Ukraine's Cabinet of Ministers, a national organizational committee to commemorate the UN's 50th anniversary had been established. He presented the agenda of the Ukrainian delegation which would participate in a special plenary session to be held in New York on October 22, 1995 at which Ukraine's President Leonid Kuchma would speak. The UNWLA was represented by Barbara Bachynsky, the National Board's corresponding secretary, and by Irena Chaban, editor-in-chief of *Our Life*.

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations held its annual meeting in Toronto, Canada on October 27—29, 1995. UNWLA delegates attending the meeting were A. Krawczuk (President), O. Trytyak (Vice-President), I. Kurowyckyj (4th Vice-President), J. Rubel (Press) and Maria Kramarczuk. Also present were N. Danylenko, C. Nawrocka, I. Rusnak and M. Prociuk.

At the meeting of the National Council of Women of the USA which took place on November 6, 1995 the UNWLA was represented by O. Trytyak (VicePresident) and J. Rubel (Press). Also present were I. Kurowyckyj, immediate past president of the NCW-USA, and Maria

Tomorug, member of the NCW-USA's executive board and auditing committee.

On the occasion of the 24th UNWLA convention which will take place in May 1996 Branch 119 is donating \$500.00 to the press fund of *Our Life*. The National Board of the UNWLA and the editors of *Our Life* wish to express their sincere thanks for this gesture.

On September 25, 1995, Anatoly Zlenko, Ukraine's ambassador to the United Nations, invited representatives of Ukrainian American community organizations to meet with Ukraine's Foreign Minister O. Udovenko. Foreign Minister Udovenko spoke about current relations between Ukraine and the United States and about foreign relations and diplomatic ties with other nations of the world. He urged those present to lobby the American government and American businesses to support Ukrainian economic ventures. The UNWLA was represented at this function by president Anna Krawczuk and by Iryna Kurowycky, the WFUWO's representative to the U.N.

On November 3, 1995, UNWLA president Anna Krawczuk attended a meeting hosted by Dr. Juri Shcherbak, Ukraine's ambassador to the United States in Washington, D.C. It was the second in a series of meetings on the subject of plans for the commemoration of the 10 year anniversary of the Chornobyl nuclear disaster, the world's greatest environmental accident. The Chornobyl Challenge '96 Committee was formed during the meeting.

FROM ST. NICHOLAS TO SANTA CLAUS

by BORYS PROKOPOVYCH

When I was a child, I remember the thrill of "Sviatij Mykolai" handing me a present while I watched the "Chortyk" a bit apprehensively since I wasn't at all certain how good I had been. I also remember having some confusion with the idea of St. Nicholas arriving in his bishop's attire on December 6th to hand out presents to good children, only to be followed on December 25th by jolly old Santa Claus, who left presents under the Christmas tree. Still, being a child, this momentary curiosity was lost while opening presents. It wasn't until much later in life that I seriously explored the transition of St. Nicholas to Santa Claus.

The giving of gifts is associated with the Legend of Saint Nicholas. Various known as Sinter Klaas, San Incola, Pelznickel, Clawss, Samilklaus, and other names, he was Nicholas of Myra, a Christian bishop who was thought to have been born in Patras, a district of Southern Turkey, around 280 A.D.

There are many popular stories concerning miracles attributed to him. Perhaps the most popular one concerns the three unwed daughters of an impoverished nobleman who lived in a small town on the coast of Turkey. The maidens could not attract husbands because their father could not afford to provide dowries for them. So late one night, Nicholas dropped a small bag of gold in the maidens' window so that the eldest girl could be married. Some time later he left a second bag of gold, then a third. The overjoyed nobleman eventually discovered who his benefactor was, and Nicholas was thereafter honored as patron saint of unwed maidens.

Another tale told is that while visiting the Turkish town of Myra, Nicholas walked into a controversy that would change his life. Entering the local church to give thanks for a safe voyage, he did not know that the elders of the church had lost their leader and could not agree on a successor. According to the legend, they had been counselled in a dream to choose the next person named Nicholas (which means "victory" in Greek) who visited the Church. So it was that Nicholas became the Bishop of Myra.

Since the 12th century, St. Nicholas has been honored as a bishop, both in writing and characterization. The years from 1200-1600 represent the greatest period of recognition for Saint Nicholas. December 6th was adopted as the date of his birthday. The custom of giving gifts to children in the name of Saint Nicholas became widespread when French nuns began giving gifts to poor families on December 5th, the Eve of Saint

Nicholas' Day. The gifts comprised nuts and exotic fruits that during the rest of the year were beyond their means.

After landing in the New World, Dutch explorers led by Henry Hudson built their first church on the island of Manhattan in 1642, dedicating it to Sinter Klaas. They immediately began celebrating the customs of their forefathers, observing December 6th as Saint Nicholas Day and giving candles and cakes to children in his name.

When the British took control of New Amsterdam after 1664, they adopted the Dutch recognition of Sinter Klaas but changed his name to Santa Claus and merged the custom of gift giving with their own observance of the winter solstice and the birth of Christ, on December 25th.

Over the next century and a half, St. Nicholas kept his honored position as a bishop. It was not until 1809 that the writer Washington Irving created the first jolly Saint Nicholas character. In 1822, Clement C. Moore wrote a lighthearted poem for his children. Called "A Visit from Saint Nicholas," it transformed St. Nicholas from a bishop into a jolly old elf who descends down a chimney on Christmas Eve, and added a fantasy sleigh drawn by eight tiny reindeer. From 1865 to 1885, Thomas Nast created spreads featuring Moore's Saint Nicholas, now Santa Claus, for Harper's Magazine. As a sales gimmick, in 1931, Coca-Cola commissioned Haddon Sundblom to do a Santa for their sales promotions. Department stores soon followed in using Santa Claus to sell their products. This completed the transition of St. Nicholas to Santa Claus and completely revised the tradition of celebrating St. Nicholas' birthday. Today's Santa Claus has become such an integral part of Christmas that few question what one has to do with the other.

Many of the Christmas customs we enjoy today are left over from long ago. Giving presents, eating special foods, decorating homes, Christmas trees, all began in the long distant past. But Christmas literally means "Christ's mass." It is intended only for celebrating the birth of Christ. The 25th of December was chosen for the birthday of Jesus Christ because no one knew the actual day or date of his birth.

It all goes back to the days of the Roman Empire because the Romans already celebrated the festival of Saturnalia in December. This general holiday gave Christians time for their own celebrations. Then, when St. Augustine came to England to preach the gospel, Pope Gregory advised him to keep the dates of the

pagan feasts but give them new meaning by using them for Christian festivals. So the old midwinter Yuletide festival was transformed into the birthday of Jesus Christ.

Today, Ukrainians and other nationalities reserve December 25th for Christmas and continue to celebrate the Eve of Saint Nicholas by giving presents to children on December 6th. This year, wide-eyed children will once again eagerly look forward to presents, while harried parents and teachers unite to preserve the traditional commemoration with school plays or visits by St.

Nicholas to local churches. The struggle for Ukrainians in America to preserve "Sviatij Mykolai" while contending with the concept of Santa Claus is an annual one. The fact they continue the age-old tradition of honoring St. Nicholas on December 6th despite the overwhelming commercialization of ancient traditions in our sales-oriented society, is a tribute to their dedication and commitment to maintaining the links of the past for future generations. It's a tradition worth preserving.

PARLIAMENTARY HEARINGS ON THE STATUS OF WOMEN IN UKRAINE (PART II)

by MARTHA BOHACHEVSKY CHOMIAK

The isolation of Ukrainian women is also being broken by the independent role the non-governmental organizations in Ukraine are beginning to play on the overall NGO forum at the United Nations. Where previously the Ukrainian NGO's were largely pro-forma participants, reflecting closely the tack of the Moscow based groups, now Ukrainian NGO's are moving quickly into participation within the international context.⁷

Closer direct contact with women's organizations that have tried to find a balance between the integration of women into the economic and political arena and the special qualities women may bring to political discourse will draw women's organizations in Ukraine into a broader sphere of activity than that delineated by historical and geographical circumstances.

There are about forty different women's organizations, running the gamut from a very small feminist group to large, traditional Western style volunteer organizations. All agree on the situation of women in the country. The discrepancy between the de facto and de jure position of women is both glaring and recognized. The high level of professional education of women is offset by the low numbers of women in higher responsible positions. Feminization of low paying professions, a phenomenon of the Soviet period, continues. Women still constitute 38% of low paid transport workers and are engaged in heavy labor. Relatively few women are in higher administrative positions. None hold major elective or appointed political positions. Only 3% of the deputies in Parliament are women.

The document prepared for the Parliamentary hearings on the status of women by the Ukrainian Legal Foundation, an advisory body composed of Ukrainians and international legal experts that has been working on the drafts for the constitution of Ukraine, begins by "pointing out that the legal code of the Ukrainian state does not yet fully adhere to international standards in the sphere of human rights. Ukraine lacks a state mech-

anism to ensure the realization and review of enforcing the pertinent legislation. Most of the ministries and government agencies do not exercise the proper control to ensure adherence to the norms of the UN Convention (to end discrimination of women).⁸ The women, with the help of the legal foundation and CIESS advisors, wanted the hearings to be held in such a fashion that representatives of women's organizations would present their recommendations to the House. A few foreign speakers would be included. The Rada, however, insisted that members of the government speak first and that only five women from the organizations would be permitted to address the House. Nina Karpacheva, the deputy who promoted the hearings, pointed out that this was the first time in the history of Ukraine that the legislative and executive branches were addressing the issue of discrimination of women. She noted that Ukraine still lacks laws for the achievement of full legislative gender equity, and she was especially forceful in stressing the need for some type of affirmative action, or at least a more open recognition of the gap that exists between the de jure and de facto position of women. Legal equity, she maintained, was often vitiated by deeply ingrained hierarchical patriarchal attitudes in society and in government. She stressed the need to rediscover the genuine historical roots of Ukraine to recreate the active role of women in the communities of the country and civic organizations to play a more active role in political life and in legislative initiatives. Dmytro Tabachnyk, Chief of Staff of the President, read the characteristically succinct statement of Leonid Kuchma in which the president acknowledged the unsatisfactory social and economic conditions of women, the fact that women's professions were hardest hit by the protracted economic crisis, and the continued employment of women in heavy labor. He noted that the slow pace of attitudinal changes toward the treatment of women contributed to the even slower evolution of the necessary legal structure.

Ivan Kuras, formerly one of the rectors of Kiev University and currently the Vice Premier of Ukraine on Humanities, explained that the government, in creating a special commission on women, children and family is attempting to alleviate the major economic and social ills that accompany the transition from a planned socialism to a free market economy. He, as all other speakers, stressed the feminization of poverty, the inequality in the pay structure, the disproportionate employment of women in professions most vulnerable to the vagaries of the market. By far the darling of the presenters was the Ambassador of Norway, Arvid Nordsledtten, who, speaking in Ukrainian, explained that only when at least 40% of all political and economic enterprises will be in the hands of women will the full potential of society be recognized. Suani Hunt, the US Ambassador to Austria, linked the involvement of women in public life to the rate of transition from communism to modernity.

The press, on the other hand, focused upon the generalities of the hearings rather than upon their marked success in breaking through the rhetoric of the ingrained inequality. That change will be difficult was made dramatically evident when N.A. Pokotylo, representing a previously unknown organization, The Union of Women Workers for the Future of Their Children, bemoaned that capitalism transformed Ukraine into an independent jail cell and her bombastic quote from Vladimir Ilyich Lenin was met by standing ovations from the small hard core socialist male contingent. The voice of peasant women was not heard at the hearings except through the old regional collective farm structures that speak the language of old party bosses. A.P. Vedmid', Chair of the Kolhosp of the Agricultural Company "Star", pointed to the difficult life of peasant women and the important economic and political role they play. She had no specific recommendations.

The speakers focused on various areas of the provisions that were included in the general recommendations. They were summed up as follows:

Woman are the most vulnerable category of the population to the wave of exploitation, criminality and violence. Women suffer discrimination in the workplace. They constitute over 70% of the unemployed. The mean income level of women is a third less than the equivalent among males. These factors have a negative impact upon the health and welfare of the whole population, but especially on women and children. These factors are in great measure responsible for the catastrophic demographic situation in Ukraine, where the death rate is higher than the birth rate.⁹

The promises made by government speakers included the establishment of more medical centers for women, providing some funding for crisis centers for battered women, and addressing needs of refugees and those returning to Ukraine from other areas of the

former USSR. Representatives of women's organizations, Maria Drach from the Women's International Community (Zhinocha Hromada), Athena Pashko from the Soyuz Ukrainok and Maria Orkyk from the League of Ukrainian Women (Spilka Zhinok Ukrainy), all raised issues of the enforcement of parity in the legislation and in the opportunities open to women in education and employment, women's unemployment, and the need for more support in educational programs. They were perturbed by the small number of schools using Ukrainian as the basic language of instruction and by the decline in the publication of Ukrainian books.

In her summary presentation, Olena Krandakova, the deputy in charge of the Presidential committee on Issues of Women, Motherhood and Children, focused on the importance of women in the upbringing of children, on the role of women in economy, and on the need of women to become a force in the legislative life of the country. In a small change on the thinking about the issue of women, Krandakova stressed that there is still no mechanism to ensure the equality of women nor any concrete measures to raise the consciousness of society on the ingrained lack of equality of women. She noted the need to provide programs to train women to become leaders in society and in political life. Her Committee will be charged specifically to coordinate programs within the executive and legislative branches that will address institutional and attitudinal bias against women, and actively promote a broader role of women. The committee proposes to establish a public relations section that will foster public programming to raise the level of consciousness on these issues.

The recommendations of the organizers of the hearings were directed to specific government institutions. The Rada was enjoined to introduce legislation that would make it possible for women's community organizations to propose candidates for election to Parliament, in an attempt to ensure some degree of sexual parity. Periodic hearings on the implementation of the UN convention was also considered a useful tool of control.

The Cabinet of Ministers, the women held, should play a more forceful role in establishing conditions of parity in Ukrainian government and in international programs for women. Human rights organizations and women's organizations should become partners of the government in the preparation of national, regional and international programs on human rights. The Ministry of Foreign Affairs, in addition to the expected demand to provide greater opportunities for meaningful employment of women is to play a more active role in the implementation of the UN conventions on labor, migration and prostitution. The work for the Ministry of Labor, Health Ministry, and Ministry of Social Welfare of the Population of Ukraine, focused on ensuring more equitable conditions for women. The Ministry of Justice, in

adding to ensuring legal equity and equality, is to "develop and integrate into the overall programs of legal training of the population issues focusing on the socio-legal status of women in society."

The demands directed to the educational establishments of the country were particularly significant. They need to be quoted in full:

To develop a strategy for the articulation and formation of the new world view that fosters the study of democracy [it is necessary] to develop an objective understanding and acceptance of issues of the history and current issues of women's movement, the position of women in society. [It is necessary] to introduce pertinent educational programs, textbooks and curricula that would strive to achieve this goal. To support research, especially in sociology, psychology and gender issues, that will raise the status of women in society.¹⁰

The Ministry of Media was asked to develop programs that would promote the discussion of gender issues and foster a more positive image of women in the media. Regional council representatives were also encouraged to study these issues and insure some implementation of the UN convention.

The Parliament noted but did not accept the recommendations. Speaker Moroz in his closing remarks assured the audience that Ukraine will honor the convention, especially in so far as it treats women as mothers and women as women. Parliamentary Chairmen do not often hear the arguments made in the House.

These parliamentary hearings, despite their shortcomings and brevity, mark a new step in bringing Ukrainian women into political discourse and public life. The growth and awareness of the women's movement is predicated on economic, ecological and societal concerns, although it is often expressed in national patriotic rhetoric. Feminism has little impact on the establishment of women's organizations in Ukraine.

The goals of women's liberation and self-actualization are rarely voiced openly by either younger or older women in Ukraine. In good historical fashion, the women are subordinating their welfare to the common goal, and the common goal is liberation — liberation from the fear of totalitarian terror, liberation from centralized bureaucracy and liberation from economic scarcity. Most women seem to oppose militarization, but not necessarily central economic planning. They are also opposed to social experimentation and at times seem to idealize some idyllic conception of decency, morality, family values; they write much about the pedagogical role of the women as the exponent of moral value and bemoan the reduction of women under the late socialist regime to materialistically greedy creatures. Yet many

women, as many men, are convinced that a major function of the government is to assure a decent existence for its citizens. Disillusionment with democratic politics and the deteriorating economic condition contributed to the unwillingness of women to run for office, and led to the defeat of many of those who did.

Awareness of women's rights in the face of patriarchal control is emerging very slowly. Feminism, in the sense of the assertion of women's rights and of self-liberation, is not easily understood in Ukraine, where the woman (even more than the man) was raised in the tradition of service and self dedication to others or to an ideal. This was true regardless of the ideology of the dominant group — women saw themselves as serving an entity beyond the self. Pursuit of individual happiness is still not a popular or openly desired cultural trait in Ukraine, nor is it considered a valid goal for an individual. The goal for women is not emancipation or liberation, but rather, as had been the goal of early American women activists, the welfare of their community, making life better for others. Society in Ukraine is a society in which family structures, personal relationships, and traditional social relations determine world views and expectations. Western democracy, with its stress on personal initiative and personal responsibility, with its impersonal relations embedded in law, with its self-discipline and its work ethic, is understood by most former Soviets as a system of communal liberation, not of individual opportunity. This process is similar to the manner in which Eastern Europeans, at the beginning of the century, defined feminism as community action, rather than women's liberation.

7. Nairobi Conference to end discrimination of women was held in July 1985. Ukraine was represented by communist women from Gorbachev's restructuring camp. Well off, secure in the conviction of their just claim to superior status, these women thought they enjoyed the fruits of life. Their understanding of women's issues did not go beyond Marxist cant, but their exposure to non-soviet reality, even in the meeting rooms of various women's conferences, demonstrated to them that their own Soviet good life had a long way to go to reach basic amenities of the so-called west.

8. "Recommendations of the participants of the Parliamentary hearings. Proposed by the Organized Committee to hold Parliamentary hearings, the Committee on Human Rights, rights of national minorities and inter-ethnic relations," Kiev, 1995, p. 3.

9. Ibid. p. 3-4.

10. Ibid. p. 9.

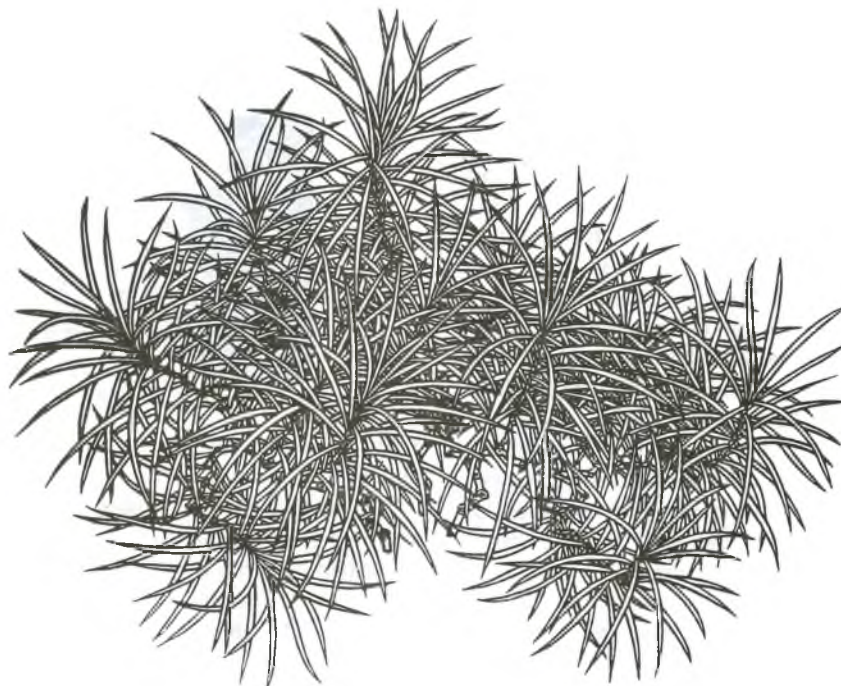
(This article originally appeared in *Transitions* which is published by the Open Media Research Institute. Vol. 1. No. 16. September 1995.)

JACQUES HNIZDOVSKY

COMMEMORATIVE EXHIBITION AT THE UKRAINIAN MUSEUM

by MARTA BACHYNSKY

Carnation Plant. Woodcut, 1970. Edition of 100. 15 x 18.

The retrospective exhibition of the works of Ukrainian artist Jacques Hnizdovsky opened at The Ukrainian Museum in New York City on Sunday, December 10, 1995, commemorating the tenth anniversary of his death and the eightieth anniversary of his birth.

The exhibition features oil paintings and graphic works, which comprise the largest and the most outstanding part of the artist's oeuvre. During his artistic career Hnizdovsky worked in various media, thus some of his ceramics and weavings will also be shown. Through this collection of works the exhibition will explore the artistic journey of a man whose creative endeavors were unique in their expression and universal in their appeal.

The works on exhibit are from the fine arts collection of The Ukrainian Museum and from private collections. The majority of the works were lent to the Museum by Stephanie Hnizdovsky, wife of the artist, and by their daughter Mira. They also provided invaluable assistance in the organization of the entire project.

The exhibition is accompanied by a bilingual, illustrated catalogue containing an analytical essay about the artist's work by curator of the exhibition Dr. Jaroslaw Leshko, professor of art history at Smith College, whose field of expertise is 20th century art.

Dr. Leshko writes about the artist: "Hnizdovsky

looked to the spiritual and physical verities of existence from which to draw the meaning for his art, which he transformed through his distinctive vision into works that alternately surprise, impress, delight and provoke. The brilliance of his visual thinking and his extraordinary effort in bringing it to fruition is most impressive".

Jacques Hnizdovsky was born in the village of Pylypche, in the Borshchiv region of Ukraine on January 27, 1915, an area rich in folk art tradition. Hnizdovsky took great pride in his cultural heritage and without doubt the aesthetic taste and splendid ornamentation, seen especially in Borshchiv embroidery, "helped mold the artistic sensibilities of his talent", states Dr. Leshko.

Hnizdovsky began his formal training in art in the Academy of Fine Arts in Warsaw, Poland and completed it in 1942 in Zagreb, Yugoslavia. During the war years and in its immediate aftermath, he lived in a displaced persons camp where he was very active in the intellectual life of the Ukrainian community. Hnizdovsky worked as the artistic editor of literary and art magazine *Arka* published in 1947—48 in Munich and edited by Professor Yuriy Shevelov. He lent his talent to various projects as book illustrator, poster designer and creator of many exlibris designs. Upon coming to the United States in 1949, Hnizdovsky became one of the founders of the

Ukrainian Artists' Association and participated in numerous individual and group exhibitions.

The artist faced his greatest artistic challenges in the area of painting and woodcuts. "It is his woodcuts and paintings that we can trace most clearly his artistic growth. Hnizdovsky defined himself as an artist whose dominant focus was painting and printmaking. He did not consider himself a printmaker who also painted or a painter who made prints," writes Dr. Leshko.

In painting Hnizdovsky's inner struggle to retain his identity, not to succumb to any particular school, led him through many years of experimentation and diversity. His earliest, most important works, rendered in a detailed and realistic manner — *Art Academy* (1944—1950) and *Displaced Persons* (1948) — show the artist's remarkable talent in the execution of form and presentation of content. With time he developed a modernistic visual language — *The Judge, the Accused and the Cop* (1955), *Crucifixion* (1955), *Last Supper* (1956), and *Nude* (1956), among others, — but one that was exclusively his own. Here "Hnizdovsky reinforces the singularity of his artistic mission as he taps into a rich tradition of western art but one which had lost resonance for most 20th century artists," explains the curator.

However, it is in the woodcuts and linocuts, that Hnizdovsky's formidable technical skill is displayed. Interwoven with the artist's own inventiveness of the image, his devotion to art as craft is underscored. Working in this medium has earned Hnizdovsky his livelihood and brought him acclaim and recognition in the art circles of the United States as well as on the international arena.

Dr. Leshko comments on Hnizdovsky's woodcuts: "Brilliance of invention and of technique, a deep understanding of the story of art, an abiding love of nature, and an uncompromising commitment to artistic quality — these coalesce to produce a graphic oeuvre of great distinction, justifiably recognized as an important contribution to the history of 20th century prints."

In 1962 the artist was awarded First Prize for a work at the Boston Printmakers annual exhibition. His work was part of the 1963 contemporary U.S. Graphic Arts exhibition in the U.S.S.R as well as part of a similar one in Japan in 1967. Hnizdovsky's woodcuts were included in the Triennale Internazionale della xilographica in Italy in 1972. On the national level, his shows were held at California's Long Beach Art Museum, at Yale University and in 1978 and 1982 at the University of Virginia, and at the Hermitage Museum of Norfolk, Va, in 1981, among other prestigious museums and galleries, as well as in museums in Ukraine.

In 1967 Hnizdovsky produced a book of essays in the Ukrainian Language, illustrated with reproductions of his paintings, woodcuts and ceramics, entitled *Hnizdovsky*, published by Prolog, Inc. In 1972 he presented some of his woodcuts on a botanical theme in a book

Miser. Woodcut, 1944. Edition of 75. 7 x 5 1/4.

Flora Exotica, with text by Gordon Wolf and published by David R. Godine.

"The woodcuts of Jacques Hnizdovsky represent some of the freshest and most original printmaking in American graphic arts of the past thirty years," wrote Peter Wick, a long-time curator of the Department of Printing and Graphic Arts of Houghton Library at Harvard University in his foreword to the 1976 edition of a catalogue raisonne of the artist's woodcuts *Hnizdovsky Woodcuts 1944—1975*, published by Pelican Publishing, Co. of Gretna, LA. In 1987 an updated edition *Jacques Hnizdovsky Woodcuts and Etchings* was published, which included all graphic works created during his life time.

Hnizdovsky's prints were included in numerous national and international exhibitions and are part of many museum and private collections, among them: National Museum of American Art, Washington, D.C.; The Library of Congress and the White House; Cleveland Museum of Fine Arts, Louisiana State Museum; Yale University, The Hunt Institute of Botanical Documentation, Pittsburgh, PA; Duke University Museum of Art, Durham; New Orleans Museum of Art; The Winnipeg Art Gallery; The New York Public Library, The Ukrainian Museum and many others. The artist's work is also part of art collections in museums in Ukraine.

In conjunction with the exhibition opening, the Museum also hosted a reception at the Ukrainian National Home for its members and friends. The program during the reception featured a short address by Dr. Jaroslav Leshko, curator of the exhibition, about the life and work of Jacques Hnizdovsky, and Kalyna Cholha, mezzo-soprano in an artistic performance. The event was organized by the Special Events Committee, chaired by Tatiana Tereshakovec, of the Museum's Board of Trustees. Barbara Bachynsky was the mistress of ceremony during the reception.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

Наближаються Різдвяні свята, до яких господині можуть приготуватися заздалегідь, бо страви і навіть печиво можна заморозити. Приписи на різдвяні страви ми подавали багато разів. Тепер подаємо декілька приписів на солодке печиво.

ТІСТО НА ЗАВИВАНЦІ

- 4 1/2 горнятка борошна (муки)**
- 1/3 горнятка цукру**
- 2 конверти сухих дріжджів**
- 3/4 горнятка молока**
- 1/2 горнятка води**
- 2 "кістки" (1/2 фунта) масла або маргарини**
- 3 жовтки кімнатної температури**

Замішати 1 1/2 горнятка борошна, 1/3 горнятка цукру і дріжді. Загріти молоко з водою і маргариною до 120°, поволі вливати до борошна з дріжджами і вбивати електричною мішалкою 2 хвилини. Додати жовтки і 1/2 горнятка борошна, збивати знову дві хвилини. Всипати решту борошна і місити тісто, яке має бути доволі тверде. Накрити миску щільно алюмінійовим папером і вкласти до холодильника на 4 години.

Тісто поділити на дві частини, розкачувати, накладати мак, горіхову масу або повидло. Звинути тісно і покласти на натовщений лист до печення. Накрити і залишити, щоб росло 1 годину.

Мастити розколоченим яйцем і пекти в температурі 375° 30—40 хвилин.

МАК ДО ЗАВИВАНЦЯ

- 2 баньки препаративаного маку (Solo poppy seed filling)**
- 2 білки**
- 3/4 горнятка родзинків (найкраще білих)**
- 1/2 горнятка нарізаних волоських горіхів**

ГОРІХОВА МАСА ДО ЗАВИВАНЦЯ

- 1/2 фунта горіхів**
- шкурка з однієї цитрини або помаранчі**
- 4 ложки цукрової мучки**
- 3 білки**

Змолоти горіхи і додати до них усі складники. Накладати на тісто. Можна робити завиванець з половини тіста з маком, вживаючи половину поданого маку і складників, або половину горіхової маси, а другий завиванець зробити з повидлом, до якого (якщо хтось має або любить) можна додати смаженого варення з рожі або терту рожу.

ГОРІХОВИЙ ТОРТ З КОНЬЯКОМ

- 11 великих яєць, розділених**
- 1 велике яйце**
- 1 1/2 горнятка цукру**
- 3 ложки коньяку**

- 2 горнятка мелених волоських горіхів**
- 2/3 горнятка тертої булки**
- 1/4 горнятка несолодкого какао**
- 1/4 ложечки "Cream of tartar"**
- 1 ложка борошна (муки)**

Приготувати дві тортівниці 10 інчів у діаметрі (промірі), накриваючи дно натовщеним восковим папером. Піч нагріти до 275°.

У великій мисці вбивати електричною мішалкою на високій швидкості 11 жовтків і 1 ціле яйце 5 хвилин, всипати потроху горнятко цукру і далі вбивати. Додати 3 ложки коньяку і змішати ложкою. Всипати мелені горіхи, терту булку і какао. В другій мисці вбити тугу піну з 11-ти білків і додати cream of tartar. Досипати потроху решту цукру. Потроху додавати піну до жовтків і легко мішати, щоб була однотайна маса.

Влити масу до приготованих тортівниць по половині. Пекти 45—50 хвилин. Не виймаючи з тортівниць, зовсім вистудити (30 хвилин). Посипати стирку цукровою мучкою. Гострим ножом обкромити коржі довкруги і зняти береги тортівниць. Перекласти коржі на приготовану стирку і зняти восковий папір. Обернути коржі верхом вгору.

МАСА

- 2 горнятка вершків (Heavy cream) вбити**
- 1/2 горнятка цукрової мучки**
- 3 ложки коньяку**

Переложити коржі, накласти зверху і з боків масу. Можна прибрати мініатюрними шоколадовими чопиками.

ТІСТЕЧКА, ЩО РОЗПУСКАЮТЬСЯ В УСТАХ

- 3/4 горнятка борошна (муки)**
- 1 ложечка порошку до печення**
- 1 "кістка" масла або маргарини, кімнатної температури**
- 1 горнятко брунатного цукру**
- 1 яйце**
- 1/2 горнятка мелених горіхів**
- 1 ложечка ванільового екстракту**

Змішати борошно з порошком до печення. У великій мисці вбити електричною мішалкою масло або маргарин, додати брунатний цукор, яйце і ванілію. Всипати борошно і вбити разом. Всипати горіхи і змішати. Накладати ложечкою на натовщений лист і пекти в печі, нагрітій до 400°, 5 хвилин, щоб береги були рум'яні. Уважно знімати на дротяні ґратки. Тримати в закритій посудині.

КРИХКІ ВЕРШКОВІ ТІСТЕЧКА

- 2 3/4 горнятка борошна (муки)**
- 1/2 горнятка вершків (Heavy cream)**
- 2 "кістки" масла або маргарини кімнатної температури**
- цукор**
- 6 унцій шоколадових чопиків (Chocolate chips)**

Змішати борошно, вершки і масло. Замісити і вкласти до холодильника на одну годину. Качати на посипаній цукром стільниці до 1/8 інча товщини. Викраювати тістечка. Пекти 8 хвилин на натовщеному листі в температурі 350°. Простиглі мастити стопленим над гарячою водою шоколядом і давати по два разом. Можна також до перекладання вживати джему.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ЧІКАГО

ХРОНІКА ЗА 1994 РІК

<i>Відділ</i>	<i>Місцевість</i>	<i>Голова</i>
6-ий	Чікаго	Лідія Шандор
22-ий	Чікаго	Ольга Мартинюк
29-ий	Чікаго	Оксана Ванджура
36-ий	Чікаго	Люба Новак
51-ий	Мілвокі, Виск.	Марія Пискір
74-ий	Чікаго	Стефанія Іванчук
84-ий	Чікаго	Марія Дорожинська
85-ий	Чікаго	Лідія Марушка
101-ий	Чікаго	Оксана Крушельницька
102-ий	Манстер, Інд.	Мирослава Івахів

Округа має 10 відділів, до яких належать 332 членки. Голова Округної Управи — Анастасія Хариш.

ПРАЦЯ ПО ВІДДІЛАХ

6-ий ВІДДІЛ має 23 членки. Відбулося 5 ширших сходин, кожні — з іншою програмою — для приєднання нових членок, що і вдалося зробити. Голова Відділу є також референткою зовнішніх зв'язків Округної Управи СУА і виконує дуже совісно свої обов'язки. Нова членка Відділу д-р Оксана Винничук координувала панель з нагоди "Року Родини", що його організувала Округна Управа СУА. Прибуткові імпрези: 2 базари і показ біжутерії.

22-ий ВІДДІЛ має 67 членок. У 1995 році померло дві членки і прибуло дві. Відбулося 8 ширших сходин і 2 сходин Управи. Ширші сходини мають ділову і розвагову частини. Дев'ять членок Відділу є в Округній Управі. Багато років членки Відділу прибирають "українську ялинку" і займаються програмою українського дня в рамках програми "Різдво навколо світу" в Музеї науки і промисловости в Чікаго. Відділ далі бере участь у всіх імпрезах, що їх влаштовує Округна Управа: в Округному з'їзді і в збірці "Писанка — Україні", у Дні союзнянки, у відзначенні 25-ліття 102-го Відділу СУА в Манстері, Індіана. Відділ має стовідсоткову передплату "Нашого Життя". З різних нагод членки зложили 665 дол. на Пресовий Фонд журналу. Відділ передплатує 6 журналів "Нашого Життя" для України, а також кварталник "Українка у світі", опікується бабусею, дає даток на сиротинці до Південної Америки через ЗУАДК. Суспільна опіка провела збірку "на коляду", відвідує хворих, висилає пакунки в Україну. Щонеділі Відділ має десятихвилинну передачу на радіопрограмі п-ва Самбірських і має свою бібліотеку. Влаштовує базари, які є прибутковими.

29-ий ВІДДІЛ має 49 членок. Ширших сходин було 12 з пересічною участю в них 10—12 членок. Сходини мають ділову і розвагову частини. Якщо

голова не може бути на місячних сходинах Округи, її виручають членки. На Стипендійний Фонд СУА вислано 4,450 дол. (у тому числі 5 стипендій з каси Відділу). Суспільна опіка провела збірку на її потреби: одяг, гроші і шкільне приладдя і видала 1,566.86 дол. Вислано 23 пачки: 19 в Україну і 4 до Польщі. Членки відвідують хворих і старших віком українців. Провели різдвяний базар і збірку між членками (замість передвеликоднього базару). Відділ бере участь в імпрезах Округної Управи, у різдвяній зустрічі і Дні союзнянки.

36-ий ВІДДІЛ налічує 26 членок. Заснований у 1932 році і був першим Відділом Округи Чікаго. У 1994 році прибуло 4 членки, вибуло — 2. Відбуто 2 ширших сходин і 2 сходин Управи. Відділ співпрацює з Округною Управою і бере участь у кожних місячних сходинах Округи. У квітні провели збірку на "Писанку — Україні". Зібрано 467 дол., які були передані Округній Управі. У червні Відділ взяв активну участь у Дні союзнянки.

51-ий ВІДДІЛ має 25 членок. Відбуто 5 ширших сходин і одні сходини Управи. Відділ має "українську хату" в місцевому музеї в Мілвокі і кожного сезону міння експонати. Членка Іванна Річардсон була панелісткою "Року Родини", що його організувала Округна Управа. 51-ий Відділ був співорганізатором відзначення Дня незалежності України і брав активну участь у Дні союзнянки. Суспільна опіка провела збірку з приводу смерті чоловіка Іванни Річардсон і зібрані 127 дол. вислала на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля. Вислано: 2 пачки з одягом і 300 дол. до Суспільної служби міста Суми, 5 пачок з одягом до сиротинця в Харківську область, 2 пачки книжок у Крим і Донбас, 2 пачки з одягом і дві стипендії (500 дол.) до Бразилії. Фонди одержано з продажу печива і з "бінго", яке проводили 4 рази. Голова і дві членки вислали листи з протестами з приводу телевізійної передачі програми Сі-Бі-Ес.

74-ий ВІДДІЛ має 30 членок. Одна членка вибула. Сходини відбуваються щомісяця, крім літніх місяців. На сходинах намагаються влаштовувати дискусії, доповіді. Відділ бере участь в імпрезах Округи: Дні союзнянки, різдвяні зустрічі, а часом в імпрезах інших відділів. Відділ має габльотку в банку "Самопоміч" зі зразками українського народного мистецтва. Суспільна опіка Відділу відвідує хворих і вислала 2 пачки з одягом до Суспільної опіки міста Суми в Україні. Проведено збірку на "Писанку — Україні". Прибуткові імпрези: різдвяний базар і раз у місяць продаж кави і солодкого в церкві св. Йосифа. Відділ виконує фінансові зобов'язання супроти Головної Управи і Округи Чікаго.

84-ий ВІДДІЛ налічує 15 членок. Існує 30 років. З кожним роком кількість членок меншає. Проведено 5

ширших сходин, на яких були цікаві програми: висвітлено фільм про з'їзд у Києві українських жіночих організацій. Володимира і д-р Пилип Демусі поділилися враженнями про подорож Дніпром до Чорного моря, Віра і Богдан Боднаруки розповіли про Іспанію і Португалію і свою розповідь супроводили прозірками. Відділ брав участь у програмі доповіді д-ра Дразньовського про Український Вільний Університет — разом з Інститутом Сучасного Мистецтва і Товариством Української Мови ім. Т. Шевченка. Відділ брав участь в імпрезах, що їх влаштовує Округа, у конференції з нагоди "Року Родини". Членка Відділу Надія Хойнацька взяла участь у панелі "Обов'язки української родини щодо школи українознавства. Н. Хойнацька є директором "Рідної Школи" в Чикаго, інша членка є вчителькою тієї ж школи. На суспільну опіку Відділ видав 380.91 дол. Володимира Демус купила інвалідський візок для каліки у Львові, а Округна Управа зайнялася висилкою. На Стипендійний Фонд СУА зібрано 1,625 дол.

85-ий ВІДДІЛ має 21 членку, опікується садочком. Членкам А. Вермінській, О. Вишницькій і Х. Дзюк щира подяка за їхню працю. Відділ бере участь в імпрезах Округи: в червні діти садочка мали програму на День союзнянки, у жовтні відбулася дитяча маскарада, у грудні Христя Дзюк взяла участь в панелі "Року Родини".

101-ий ВІДДІЛ має 47 членок. Заснований у 1968 році. У 1994 році відбуто 5 ширших сходин і 6 сходин Управи. Влаштовано дві прибуткові імпрези: виставку народної вишивки і писанок та виставку народного мистецтва. Влаштовано також вечір з Лідією Крушельницькою та проф. Б. Рубчаком. Темою дискусії була п'єса Миколи Куліша "Патетична соната". Спосором був банк "Певність". Відділ брав активну участь у Дні союзнянки. Членка Відділу Олена Матвіїшин брала участь у панелі "Року Родини".

102-ий ВІДДІЛ налічує 29 членок. Він був заснований у 1969 році. У 1994 році відбуто 6 ширших сходин. Проведено передвеликодній базар, а вліті пікнік. Відзначено 25-ліття Відділу. Має стовідсоткову передплату журналу "Наше Життя", дає датки на Український Музей у Нью-Йорку, висилає стипендії до Бразилії і Польщі, жертвує на сиротинець, провів збірку на "Писанку — Україні". Вже четвертий рік допомагає студентам з України, які перебувають в університеті в Лафаеті в Індіяні. На Стипендійний фонд СУА Відділ зібрав 1,175 дол.

Марія Лібер,
пресова референтка
Округи СУА Чикаго.

ДАРІЯ І КОРНИЛО КОГУТЯКИ ПЕРЕСЛАЛИ ЧЕК В СУМІ 60.00 ДОЛ. НА ПЕРЕДПЛАТУ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ" ЯК УРОДИНОВИЙ ДАРУНОК СВОЇЙ ДОЧЦІ УЛЯНІ КІР. ВІТАЮЧИ ПАНЮ УЛЯНУ З УРОДИНАМИ, МАЄМО ПРИЄМНУ НАГОДУ ПРИГАДАТИ НАШИМ ШАНОВНИМ ЧИТАЧАМ, ЩО ЦЕ Є ДОБРИЙ ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ.

НАМ ПИШУТЬ...

Вельмишановна редакціє!

Ваш журнал я читаю вже майже шість років завдяки тому, що його регулярно передплачують для мене невідомі, на жаль, союзнянки, яким я маю нагоду тепер подякувати. "Наше Життя" давало і дає можливість прослідкувати як історію українського жіночого руху в Америці, так... і в Україні, бо на своїх сторінках ви зберегли те, що було закрито для нас протягом "років розвинутого соціалізму".

Корисність і потреба такого видання беззаперечна. Але для мене "Наше Життя" стало ще одним вчителем — англійської мови. Мови я вчу все життя, розмовляю п'ятьма. Вивчаю мови лише самостійно, а тому дуже потребую і ціную добрих "заочних вчителів". Такою допомогою і став ваш журнал. Англійські "врізки" ніколи не

повторюють української частини і завжди дуже цікаві й корисні, а інколи просто унікальні, як, наприклад, матеріял "Козачка: козацькі жінки в історії та легендах" Томаса Примака, бо дають англійською мовою "аргументи й факти" на користь давніх демократичних традицій в Україні щодо жінки.

На мій погляд, така побудова журналу розширює коло його читачів і сприяє поширенню інформації поза межами України про її культуру, традиції, жіноцтво.

Дякую Вам за Вашу працю від багатьох читачок з України та зичу всього найкращого!

*Олена Суслова,
голова правління
Інформаційно-консультативного
жіночого центру.*

Гості за головним столом. Зліва: Люба Кінах, Стефанія Пришляк, о. Павло Волянський, Анна Кравчук, о. Мамчур.

New England Regional Council in Celebration of the UNWLA's 70th Anniversary. From right: Rev. Mamchura, Ukrainian Orthodox Church pastor, UNWLA President Anna Krawczuk,

Rev. Paul Volianskyj, Ukrainian Catholic Church, Luba Kinach, N. E. Regional Council President, and at the podium Stefania Pryshlak, Master of Ceremonies.

ВІДЗНАЧЕННЯ 70-ЛІТТЯ СУА В ГАРТФОРДІ

У неділю, 8-го жовтня ц. р. Округа Нова Англія урочисто відзначила 70-ліття Союзу Українок Америки. Святкування відбулося в Народному домі з участю союзниць та численних гостей. Після внесення прапора Округи та відспівання гімну СУА, голова Окружної Управи Люба Кінах відкрила свято. Привітавши присутніх, вона попросила вшанувати однохвилинною мовчанкою союзниць, які відійшли у вічність. У своєму слові Л. Кінах з'ясувала ціль сьогоднішнього свята та подала коротку історію СУА. По молитві, яку провів о. Павло Волянський, голова передала далі ведення програми Стефанії Пришляк, яка представила гостей за головним столом: голову Союзу Українок Америки Анну Кравчук, голову Окружної Управи Любу Кінах, о. Павла Волянського від УКЦ в Гартфорді, Конн., та о. Мамчура, настоятеля УПЦ у Гартфорді. По представленні головного стола було коротко подано заслуги голови СУА Анни Кравчук та запрошено її до слова. Анна Кравчук у своїй промові коротко розповіла про головні досягнення нашої організації від початку її заснування. Вона згадала про стипендійну допомогу українцям у Бразилії, Румунії, Хорватії, Польщі, Аргентині та Україні, про медичну допомогу в Україні потерпілим від катастрофи в Чорнобилі, про заснування Українського Музею в Нью-Йорку, 50-річне існування "Нашого Життя", приналежність до Національної Ради Жінок Америки та інше. Вона під-

кресила, що жодна українська жіноча організація не може похвалитися подібною діяльністю, як Союз Українок Америки. Союзниця мають організаційні успіхи та закликають інших жінок стати членами СУА.

Після виступу А. Кравчук голова Окружної Управи Люба Кінах вручила грамоту Ірені Гладкій за її довголітню працю як голови 66-го Відділу та жертвенну відданість організації.

Наступною була мистецька програма, в якій взяли участь Уляна Пінковська — фортепіано, Ірена Кистаста-Кузьма — бандура і Катруся Гадзевич — гуморески. Усі виступи учасниць мистецької програми були нагороджені гучними оплесками.

З нагоди свята Лідія Фіцалович, членка 66-го Відділу, влаштувала виставку картин учнів мистецької школи ім. О. Новаківського у Львові. У своєму слові вона розповіла про мистецьку школу та подала короткий життєпис О. Новаківського. Продаж картин піде на допомогу цієї школи.

На закінчення голова Окружної Управи Люба Кінах подякувала всім присутнім за їхню участь у відзначенні 70-ліття СУА, а особливо отцям українських церков за їхню підтримку і теплі слова про СУА та голові СУА Анні Кравчук за її участь у нашому святі.

Валентина Чудовська.

ТОВАРИСЬКА ІМПРЕЗА В КЕРГОНКСОНІ

Товариський вечір, присвячений поетові Романові Купчинському, відбувся 23 вересня 1995 року в залі церкви Пресвятої Трійці. Голова Відділу Анна Слободян відкрила вечір і попросила Анну Вербовську, імпрезову референтку, провадити програмою. Стефанія Барановська розказала про життя і творчість Романа Купчинського.

"Однією з невід'ємних прикмет природи української душі є стихійна любов до народної музики, — сказала С. Барановська. — Своїми піснями український народ писав історію, передавав свої переживання й настрої. Зі стрілецьким чином 1914 року мусіла зродитися нова пісня, що, однак, не зривала з давниною".

Зараз же за тим величним почином модерної формації українського війська покотилася ціла низка стрілецьких пісень, які інколи в деталях описували воєнні події чи особисті переживання. Одним із визначних співців Українського Січового Стрілецтва був Роман Купчинський. Народився він 24 вересня 1894 р. в Розгадові Зборівського повіту, а помер 10 червня 1976 р. в Оссінгтоні, Н.-Й. Це яскрава і кольоритна постать української культури нашого століття. За професією журналіст, він вславився своїми фейлетонами, які друкував під псевдонімом Галактіон Чіпка на сторінках львівського щоденника "Діло" і був автором надхненних ліричних поезій та оповідань. Напи-

сав на тему Першої світової війни повість "Заметіль". Однак його ім'я зв'язане в першу чергу зі стрілецькою піснею. Як колись, за козацьких часів, бандура, так за стрілецьких гітара відіграла велику роль у пісенній творчості.

Пісенна творчість Р. Купчинського була самородна. Він не записував своїх мелодій. Правда, велика кількість пісень Р. Купчинського створена в душі української народної поезії і музики, і має високу мистецьку вартість, але з другого боку всі вони є стилево зближені до себе і вказують на плоди свого творця.

Після доповіді виступив квартет Відділу в складі Мирослави Кондри, Льолі Савеської, Зеновії Ковальської і Анни Вербовської та під акомпаньямент на піано м-р Ольги Мороз проспівав "Засумуй, трембіто" та "Гей, там у Вільхівці". Євгенія Рубчак прочитала уривок з поеми Романа Купчинського "Про рідну землю". Квартет вдруге виступив і проспівав "Заквітчались дівчатонька", "Зажурились галичанки" і "Човен хитається серед води". Після мистецької програми всі ще довго забавлялись під спів присутніх та акомпаньямент О. Мороз. Вечір скінчився весело і приємно.

Ольга Денисенко,
пресова референтка.

З ДІЯЛЬНОСТІ 78-ГО ВІДДІЛУ СУА ІМ. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ У ВАШІНГТОНІ

Союзянки нашого Відділу: Тетяна Іванців, Марта Богачевська-Хом'як, Уляна Глинська, Ірена Кость, д-р Ярослав Войтко — помічник посла д-ра Ю. Щербака, Ольга Наконечна, Оріся Дацків, Тереса Царик.

Members of UNWLA Branch 78 with Dr. Yaroslava Boytko, political deputy of Ambassador Juri Shcherbak.

Річні загальні збори нашого Відділу відбулися 2 квітня 1995 року. 7 і 8 травня наш Відділ, очолюваний новообраною управою, провів продаж печива (тортів), а також зорганізував мистецьку виставку під час "Народного фестивалю північної Вірджинії", який відбувається що другий рік, а наш Відділ вже довгий час бере в ньому активну участь. Однак цього року, перший раз в історії цього фестивалю, наш український національний прапор був вивішений разом з іншими прапорами тих національних (етнічних) груп, які беруть участь у фестивалі.

12 травня голова Союзу Українок в Україні Алена Пашко відвідала Вашингтон, столицю США, і при тій нагоді відбула товариську зустріч з головою 78-го Відділу Тересою Царик і головою молодих союзянок 80-го Відділу в Балтиморі, Мд., Софією Царик. Під час дружньої розмови відбулася виміна думок про працю СУА в наших двох Відділах та можливість поліпшення її на цьому терені і співпраці з нашими союзянками в Україні.

20 вересня в Конгресі США під протекторатом УККА і УАКРади відбулася святкова імпреза для від-

значення 4-ої річниці незалежності України. У ній взяли участь коło 200 осіб з околиці Вашингтону та сусідніх міст і стейтів. Присутніми були 4 сенатори і 12 конгресменів. Очевидно був теж посол України у Вашингтоні д-р Юрій Щербак зі своїми співробітниками. У своєму слові він привітав присутніх членів американського Конгресу і висловив задоволення з дружніх відношень між Україною і США. Господарем цієї імпрези був голова УККА д-р Аскольд Лозинський, який провадив цим святочним зібранням. Присутніми були теж довголітній голова УККА проф.

д-р Лев Е. Добрянський, перший амбасадор українського походження, і д-р Роман Попадюк, перший амбасадор США в Україні.

21—22 жовтня голова Відділу Тереса Царик брала участь в нарадах Головної Управи СУА в Голідей Інн, Бріджватер, Н.-Дж. 20 жовтня брала участь у святкуваннях 70-ліття СУА Філядельфійською Округою, що відбулись в Українському Культурному Центрі в Філядельфії.

Тереса Царик,
голова 78-го Відділу СУА.

ДОПИСИ СОЮЗУ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Людмила Городенко,
голова Косівського осередку
Союзу українок.

СВЯТО ГУЦУЛЬСЬКОГО ҐЕРДАНА

Пацьорочку до пацьорочки (гуцульська назва бісеру) насилляє майстриня, ув'язує ниткою, закріплює міцно і поступово народжуються узорі, що творять один суцільний ґердан. А заберіть хоча б одну намистинку — і зруйнується, розсипиться весь виріб. Отак і нашу Україну треба цеглинку за цеглинкою будувати, міцно ув'язувати, не дозволити, щоб хоч один ланцюжок розпався — і матимемо прекрасну і сильну державу.

Таку образну паралелю провела на першому Всеукраїнському святі "Бісер у народному мистецтві України", що відбулося в Косові, голова обласної управи Союзу українок Любомира Говенко. Організоване косівською філією Союзу українок, активно підтримане дирекцією та колективом училища прикладного і декоративного мистецтва ім. Василя Касіяна, регіональною організацією Спілки художників України і особисто її головою Іваном Кочержуком, Косівським музеєм народного мистецтва Гуцульщини, свято зібрало десятки майстринь ґердана з усієї України. Серед них художниці зі світовими іменами — авторка багатьох посібників з вишивання і нанизання Е. Литвинець та М. Безпалько з Києва, мистецтвознавець зі Львова З. Краковецька, івано-франківці Д. Циганкова, В. Арсенич, уродженка Косівщини, а нині коломиянка М. Чулак, мистецтвознавиці, наукові працівники музею.

Ґердан — жіноча прикраса з бісеру — у тій чи іншій формі притаманний всім регіонам України. Це прадавнє мистецтво одержує нині друге народження, серед доробків, представлених на виставці в училищі і в музеї, зустрічаємо авторів — зовсім молодих косівчан Василя Гаджука, Марію Гривинську, Вікторію

Ласитчук, Ольгу Строїч. Чудово вкомпоновують, поєднують різьбу з бісером Микола Федірко, Мирослав Радиш. А першим на Гуцульщині запровадив пацьоркове оздоблення в дереві, як повідомив голова організаційного комітету, мистецтвознавець, член Спілки художників України, викладач училища Олег Слободян, унікальний майстер Марко Меґединюк.

У рамках свята, що відбулося у гостинній залі училища, проведено науково-практичну конференцію "Бісер у народному декоративно-прикладному мистецтві України". Учениці згаданого мистецького закладу продемонстрували вишиті бісером сорочки, традиційні народні строї, оздоблені силанками, ґерданами, а також показали, що ця старовинна прикраса може гармонійно поєднуватися, надавати ориґінальності сучасній святковій, вечірній сукні, повсякденному одягові. І такими урочистими, гарними були юні учениці, що їм могли б позаздрити найбільші модниці України.

Учасників свята вітали заступник голови районної Ради народних депутатів Я. Матійчак, голова СУ Косова Анна Богдан, директор музею Лариса Берізка, голова секретаріату головної управи Союзу Українок Тамара Глушенюк, науковий працівник Київського музею етнографії і побуту Віра Максим, директор училища Катерина Сусак. А голова вижницької Спілки народних майстрів Микола Шутак та старший науковий працівник Чернівецького музею архітектури та побуту Алла Павлюк не тільки розповіли про традицію прикрашання бісером буковинського народного одягу, але й продемонстрували його чудові зразки.

Гостей вітали жіночий вокальний ансамбль "Берегиня", учасники художньої самодіяльності училища.

Зусиллями організаторів усе було продумано, зроблено так, щоб майстри надовго запам'ятали гостинну косівську землю. Підсумком конференції, виставки стане альбом (покищо рукописний, у майбутньому, сподіваємося, і поліграфічно виданий), а також збірник наукових доповідей.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

(від 1 до 30 жовтня)

На Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" складаємо **200.00 дол.**

28-ий Відділ США, Ірвінгтон, Н.-Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

В пам'ять **св. п. Наталії Чапленко**, довголітньої членки, голови і почесної голови Округу Нью-Джерсі, складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Лідія Крамарчук, скарбник Округа Нью-Джерсі.

В пам'ять нашої дорогої **Галюсі Гординської** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

В. і Р. Гординські з родиною.

Замість квітів на могилу **Галини Гординської** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Я. і А. Жданіви.

Замість квітів на свіжу могилу нашої шкільної товаришки **Ніни Мудрик-Мриц** складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Орест і Любомира Чапельські.

В світлу пам'ять **бл. п. Галини Гординської**, членки 22-го Відділу США в Чикаго, складаємо **85.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". **По 10.00 дол.** — Ольга Мартинюк, Люба Шеремета, Ліна Басюк, Ольга Крехтяк, Іванна Горчинська, Надія Дзидзан; **25.00 дол.** — 22-ий Відділ США. Родині покійної висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 22-го Відділу.

В пам'ять **бл. п. Ірини Пежанської**, членки нашого Відділу, складаємо **30.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

74-ий Відділ США, Чикаго, Іл.

У світлу пам'ять дорогої нам **Віри Охримович-Данець** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині покійної висловлюємо наші щирі співчуття.

Орися Охримович з мамою і дітьми.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **Дарії Пенцак** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Юрій і Надя Цегельські.

На свіжу могилу **бл. п. о. Григорія Гарасимовича**, брата дорогої нам **Марії Слободян**, складаємо **30.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", родині висловлюємо щире співчуття.

Олег і Іванна Ратичі.

На свіжу могилу **бл. п. Бориса С. Туряньського** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо наше щире співчуття.

Олег і Іванна Ратичі.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірини Басняк**, мами нашої членки **Тані Бойцун**, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо сердечні співчуття.

19-ий Відділ США в Трентоні, Н.Дж.

Замість квітів на могилу **Григорія Матури**, батька нашої членки **Надії Касприк**, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо глибокі співчуття.

29-ий Відділ США в Чикаго, Іл.

Замість квітів на свіжу могилу **Михайла Драгомирецького**, чоловіка нашої членки **Калини Драгомирецької**, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо глибокі співчуття.

29-ий Відділ США в Чикаго, Іл.

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ США

З нагоди 70-ліття Союзу Українок Америки 99-ий Відділ США складає **1,000.00 дол.** на Фонд репрезентації США.

На Фонд репрезентації США складаємо **200.00 дол.**

28-ий Відділ США, Ірвінгтон, Н.-Дж.

100-ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

З нагоди 100-ліття з дня народження **св. п. Олени Лотоцької** складаємо **500.00 дол.** на Фонд ім. Олени Лотоцької.

Управа і членки 99-го Відділу.

У світлу пам'ять дорогої родички **бл. п. Лідії Рубчак** складаю **25.00 дол.** на Фонд ім. Олени Лотоцької.

Лідія Одежинська.

Спростування

У "Нашому Житті" за листопад ц. р. (стор. 33, перша колонка) слід читати: "У третю сумну і болючу річницю моєї дорогої сестри **Стефанії з Трісків Стояловської** складаю **75.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Євгенія Тріска.

У жовтневому числі ц. р. (стор. 29, перша колонка) слід читати: "Замість квітів на могилу **бл. п. Михайла Диця**, чоловіка господарської референтки нашого Відділу **Іванни Дицьо** і батька скарбнички **Донни Дицьо-Сенінген**, складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо щирі співчуття.

54-ий Відділ США у Вілмінгтоні, Дел.

ПОДЯКА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ США

Висловлюємо щире подяку за пожертви на Фонд Медичної Допомоги Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля та Фонд Суспільної опіки США, про що повідомляємо кожного місяця в журналі "Наше Життя". За Ваші пожертви ми змогли купити і виплатити 200,000 дол. за томограф магнітного резонансу (MRI) до Київського Науково-Практичного Об'єднання Швидкої Допомоги та Медицини Катастроф, який

куплено у фірмі "Дженерал електрик". Рівно ж куплено і переслано для дитячої санаторії "Джерело" в Трускавці, де щороку лікується коло шість тисяч хворих дітей з різних околиць України, медичний апарат фіброгастроскоп фірми "Олімпус" за 15,685 дол. Союз Українок України опікується "Джерелом" і за рекомендацією СУ п'ятеро дітей щомісяця лікуються безкоштовно.

До обласної Дитячої Спеціалізованої Клінічної Лікарні у Львові куплено і перевезено чотири медичні апарати на суму 126,000 дол., а також закуплено необхідні речі для лабораторії для дальшого функціонування аналізаторів крові у Франції на суму 2,475 дол. та в Далласі, Техас, — на суму 1,287 дол.

Крім медичної допомоги до шпиталів чи санаторій, де лікуються хворі, а особливо діти, Союз Українок Америки допомагає нашим українським сиротам в Україні, Бразилії та інших місцевостях. Останнім часом переслано сиротам на Україні 2,800 дол., а в Бразилії — 1,416.29 дол.

Опікуємося і надаємо допомогу старшим жінкам — "Бабусям" в Україні, яких поручають нам відділи Союзу Українок України та хоча частково стараємося допомогти їм не лише фінансово, але й підтримуємо з ними зв'язки листовно. Помагаємо "Бабусям" не тільки в Україні, але й у Бразилії, Польщі та в інших країнах.

Суспільна Опіка СУА продовжує свою діяльність, розглядає та перевіряє прохання, які одержуємо з України чи інших місць, де перебувають наші українські родини, а

особливо діти. Не можемо забути, що в Югославії також перебувають українські діти і потребують нашої допомоги, якої ми не сміємо їм відмовити.

Ведуться переговори і віримо, що незадовго зможемо купити і поставити ще один медичний апарат ультразвукового дослідження внутрішніх органів до санаторії "Джерело" в Трускавці. Це необхідне обладнання для діагностики дітей, особливо з Чорнобильської зони.

Віримо, що зможемо здійснити всі заплановані проекти при допомозі і завдяки жертвам наших союзниць і жертвених громадян та допомогти нашим хворим і потребуючим дітям, а також не забути про наших сиріт.

Ще раз складаємо щирі подяку всім, хто підтримує фонди СУА та має довір'я до нашої організації, яка вже протягом 70 років існування продовжує ту важливу ділянку Суспільної опіки.

З Різдром Христовим і Новим Роком пересилаємо щирі вітання всім членкам СУА і жертвеним громадянам.

МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ І МОЛОДІ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ

Володимира і Стефан Сливоцькі з Нью-Йорку недавно переслали чек на суму 4,000 дол. на Фонд Медичної Допомоги. Панство Сливоцькі дуже щедро підтримують цей фонд від 1986 р. і розуміють потреби хворих, потребуючих дітей. Протягом того часу Володимира і Стефан Сливоцькі зложили на підтримку Фонду Медичної Допомоги 22,621 дол, за що ми сердечно дякуємо. Бажаємо їм всього найкращого та міцного здоров'я.

Борис Галаган — Нью-Йорк, Н.-Й. 100.00 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. Ростислава Соневицького**, чоловіка засновниці нашого Відділу Христі Соневицької, складаємо **50.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля. Вічна пам'ять йому, а Христі і родині — наше щире співчуття!

Членки 30-го Відділу СУА, Йонкерс, Н.-Й.

Замість квітів на могилу **бл. п. Галини Гординської** складаю через 74-ий Відділ СУА **25.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Ярослава Головата.

В пам'ять **бл. п. д-ра Романа Залуцького** складаю через 22-ий Відділ СУА **25.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Іванна Ліщинська.

Замість квітів на могилу незабутнього і дорогого чоловіка **бл. п. Івана Круга**, який помер 1 вересня 1995 року, на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля зложили: **500.00 дол.** — дружина Марія, членка 89-го Відділу СУА; **30.00 дол.** — Стефанія Степаняк; **25.00 дол.** — Антін і Анна Затинські; **20.00 дол.** — Мирон і Марія Сітницькі. **Разом 575.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу дорогих мені **бл. п. Зені Галяревич** і **бл. п. Лілі Голіян** складаю в їх пам'ять **30.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Дарія Ломницька.

В пам'ять **бл. п. Марії Лілі Голіян** складаю **20.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Софія Барусевич.

З РІЗНИХ НАГОД

Зібрані гроші з коляди 1994 року в сумі **200.00 дол.** пересилає на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля

69-ий Відділ СУА в Огайо.

Пересилаю зібрані гроші в сумі **205.00 дол.** з нагоди 50-ліття вінчання моєї бабці і діда — **д-ра Ахіля і Віри Хрептовських** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Ляриса Іванна Геді, найстарша внучка А. і В. Хрептовських.

Винагороду за перевіз членок Головної Управи СУА із засідання в Нью-Джерзі до Нью-Йорку в сумі **50.00 дол.** складаю на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля

Ігор Черник.

З нагоди **25-ліття 108-го Відділу СУА в Нью-Гейвені** складаю **25.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Люба Кінах.

СУСПІЛЬНА ОПІКА

Віра з Охримовичів-Данець народилася 1 листопада 1907 року у Велдіжі Долинського повіту в родині священика. Гімназію закінчила у Львові, після чого працювала в книгарні "Рідної Школи". Після війни була арештована і заслана в Сибір, а потім у Казахстан. Приїхавши до Америки, працювала в Нью-Йорку. Померла 1-го липня 1995 р.

Св. п. Віра з Охримовичів-Данець призначила **1,036.29 дол.** для українських дітей-сиріт у Бразилії.

Сестра покійної Люба Раковська, активна членка 64-го Відділу, через Суспільну опіку СУА (64-ий Відділ) призначену суму переслала Ользі Корчагін, яка є директором Інституту Катехиток Серця Ісусового та Інтернату Колегії Св. Ольги в Бразилії.

Вічна та славна пам'ять покійній!

В першу сумну річницю смерті **бл. п. Марії з Фединських Білозор**, суспільної діячки і нашої краянки та сусідки в рідній Коломиї, складаємо **50.00 дол.** на Фонд Суспільної Опіки СУА.

Роман Мельник, Софія Мельник.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Лідія Черник,
референтка Суспільної
опіки СУА

Анна Рак,
скарбничка Суспільної
опіки СУА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ПОЖЕРТВИ ВІД 1 до 31 ЖОВТНЯ 1995 р. ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. д-ра Климентія і Ольги Рогозинських зложили **1,000.00 дол.**

д-р Климентій і Ольга Рогозинські.

ДАТКИ

500.00 дол. — Богдан і Галина Сторожуки;

200.00 дол. — Катерина Литвинка-Фанок і Зенон Фанок;

120.00 дол. — Віра Панчак (R. R. Donnelley & Sons Company);

по 100.00 дол. — Володимир Остап'як, Михайло Ступка;

80.00 дол. — Борис Галаган;

60.00 дол. — Роман Хадшай;

по 50.00 дол. — д-р Дарія Новаківська-Лиса, Юрій і Марія Українські, Ігор Шевчук, Михайло Белендюк, Ярослав і Катерина Степаньківи;

по 30.00 дол. — Ігор Коцур, о. Богдан і Надія Желехівські, Параскевія Витвицька, Василь і Зеновія Никифоруки;

по 20.00 дол. — д-р Юрій Свищук, В. Оренчук, Софія Шашкевич, д-р Олександр Стрільбицький, Адам Лісікевич, Гарасим Маковський, Стефан Качарай, Марко Рушицький, Орест і Христина Вальчуки, Данило Томашук, Тома Ярема, Анастасія Сочинська;

по 15.00 дол. — Юлія Вертипорох, Ольга Руденська;

по 10.00 дол. — Михайло Гук, Григор Мельник, Ліда Завадович, Андрій Фещак, Галина Клим, Анастасія Вариха, Ольга Чапля, Ольга Денисенко, Андрій Турчин;

по 5.00 дол. — Ольга Мороз, пані Бордич, Лариса Волш;

4.00 дол. — Іван Яворський.

ДАТКИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

5,000.00 дол. — Остап і Урсула Балабани;

2,200.00 дол. — Орест і Лідія Глюти (American Express);

по 1,000.00 дол. — Стефанія Цегельська, Петро і Ілона Шиприкевичі;

по 500.00 дол. — Борис Галаган, Мирослава Савчак;

100.00 дол. — Ярослав і Віра Криштальські;

50.00 дол. — Тамара Книгиницька.

З нагоди 50-літнього ювілею подружнього життя нашої членки **Марії і Василя Качунів**, членки 1-го Відділу СУА жертвують **410.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ, а дорогим

ювілятам бажають щастя і здоров'я на многі і благі літа! Зложили: **по 100.00 дол.** — Марія і Василь Качуни, 1-ий Відділ СУА; **по 25.00 дол.** — Олена Гой; **по 10.00 дол.** — Анна Натина, Стефанія Гнатченко, Лідія Магун, Дарія Мудра, Віра Шуль, Катерина Недогада, Стефанія Сем'ушак, Пазя Легевич, Люба Ярема, Марія Мотиль, Стефанія Гуменюк, Марія Фідірко, Юлія Осюк, Маріяна Задоянна; **по 5.00 дол.** — Марія Климочко, Параскевія Сусь, Анна Данилюк, Марія Соловій, Анна Лаба, Анна Серант, Анна Грегус, Марія Семенюк, Ева Гарайда.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять **бл. п. Осипи та Володимира Зазулів** складаємо **1,000.00 дол.** на потреби Українського Музею в Нью-Йорку.

Теодозій і Ольга Зазулі.

В пам'ять незабутнього чоловіка, батька, дідуся **бл. п. Зенона Козака** складаємо **500.00 дол.** на потреби УМ.

Лідія Козак з родиною.

Замість квітів на могилу **бл. п. Теодозія (Дозі) Гурик** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Міс Ольга Мороз.

In memory of **Mr. Anthony Shumeyko**, I am donating **\$75.00** to the Ukrainian Museum's Building Fund.

Helen Smindak.

У світлу пам'ять дорогого нашого приятеля **св. п. інж. Володимира Синенького** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ через 33-ій Відділ СУА, а дружині п. Лідії і всій родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Роман і Міра Грабці.

Замість квітів на могилу **бл. п. Євдокії Бицок** складаю **20.00 дол.** на потреби УМ через 64-ий Відділ СУА. Родині складаю щирі співчуття.

Наталія і Михайло Білоуси.

В пам'ять моєї дорогої приятельки **бл. п. Слави (Ярослави) Салик** складаю **10.00 дол.** через 89-ий Відділ СУА на Будівельний Фонд УМ.

Емілія Ренер.

В пам'ять мого чоловіка **бл. п. Романа Тимчука** складаю **50.00 дол.** на потреби УМ.

Люба Тимчук.

В пам'ять **бл. п. Тимоша Білостоцького** складаємо на потреби УМ: **по 25.00 дол.** — Антонія Дурбак, Стефанія Цегельська; **10.00 дол.** — Павло і Наталія Лисенки.

Замість квітів на могилу дорогої приятельки **бл. п. Ярослави з Гарасимовичів Яросевич** складаю **30.00 дол.** на потреби УМ.

Міс Ольга Мороз.

СПРОСТУВАННЯ.

В числі 7 за липень-серпень ц. р. на стор. 26 вкралась прикра помилка. В другому абзаці в повідомленні "Праця по відділах" після слів: "73-ій Відділ має 19 членок", слід читати: "Відбулося чотири ширших сходин. З нагоди Дня Матері улаштовано обід. Вислано три пакки в Україну: дві до Львова і одну до Львівської області.

93-ій Відділ начисляє 36 членок". і дальше за текстом. Перепрошуємо за недогляд.

НАШИМ ДІТЯМ

ВАЛЕНТИНА ЮРЧЕНКО

КОЛЯДУЙМО!

Лютує Баба-Сніговиця,
Сніжинки сипле нам у лица,
І Морозенко не дармує —
Зірки на вікнах скрізь малює,
Рум'янить нам носи і щоки, —
Сердитий він дідусь, нівроку!
Хоч сніг рипить попід ногами,
Дороги криє килимами,
То нам дарма! — ми із звіздою
Йдемо до всіх із колядою.

Наш гурт веселий, голосний,
Ти з нами теж співай, радій —
"У Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина!"
І задзвенить наша колядка
На славу Божого Дитятка,
І ще прославимо новину —
ВОСКРЕСЛА НАША УКРАЇНА!
В святковий цей різдвяний час
Чекайте — прийдемо й до вас!

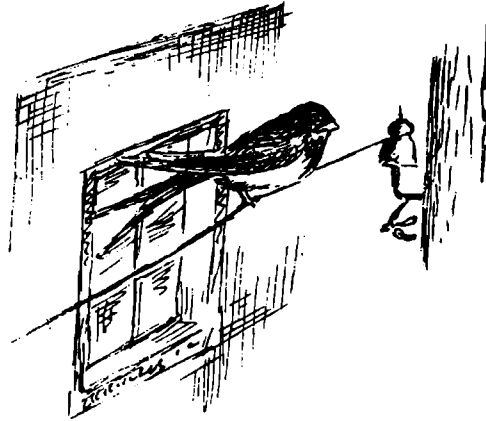
МИКОЛА ЩЕРБАК

ЗИМА

Що це віє, свище в полі?
Що вихрить на видноколі? —
Ні стежок, ні доріг...
У саду стрункі тополі
Одягнули білі льолі —
Всюди сніг, всюди сніг...

Чим це вибілена хата,
Вкрита яблуня крислата,
І левада й ставок?..
Це зима іде пухната,
Завірюхами багата,
Сіє-віє сніжок.

МАМО, ІДЕ ВЖЕ ЗИМА

"Мамо, іде вже зима,
Снігом травицю вкриває,
В гаю пташок вже нема...
Мамо, чи кожна пташина
В вирій на зиму літає?" —
В мами спитала дитина.

— Ні, не кожна, — одказує мати, —
Онде, бачиш, пташина сивенька
Скаче швидко отам біля хати?
Ще зосталась пташина маленька!

"Чом же вона не втіка?
Нащо морозу чека?"

— Не боїться морозу вона,
Не покине країни рідної,
Не боїться зими навісної,
Жде, що знову прилине весна.

"Мамо! ті сиві пташки
Сміливі, певне, ще й дуже,
Чи то безпечні такі, —
Чуєш, цвірінькають так,
Десь їм про зиму байдуже!
Бач — розцвірінькались як!"

— Не байдуже тій пташці, мій синку,
Мусить пташка малесенька дбати,
Де б водиці дістати краплинку,
Де б під снігом поживку шукати.
"Нащо ж співає? Чудна!
Краще б шукала зерна!"

— Спів пташині потіха одна, —
Хоч голодна, співа веселенько,
Розважає пташине серденько,
Жде, що знову прилине весна!

О. ОЛЕСЬ

ЛАСТІВКА

Малесенька ластівка зранку мені
Співає-щебече пісні весняні
І весело в'ється вгорі над вікном,
І має привітно стрільчастим крилом.

ПОКАЗНИК ДО ЛІІ РІЧНИКА ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пояснення: показник розділений на дві частини: I. Авторський, II. Предметний. В показнику подані нумерації чисел журналів і сторінок (ч. 2: ст.5) в такій формі: 2:5.

1. АВТОРСЬКИЙ ПОКАЗНИК

- Богачевська-Хом'як, Марта.** З приводу статті Ольги Кузьмович "Чи справді від Мілени до Атени?". 2:13
Маленький нескромний ювілей і "Наше питання". 4:5
Національна Рада Жінок США. Мерісел Салліван і СУА. 3:13
Одна Україна в багатьох образах. 5:7
Попітчна відповідальність жінки в історії України та США. 12:1
"Sixty minutes", Довженко, Вінграновський і історія. 1:8
- Борисенко, Валентина.** Проблеми збереження народної культури. 1:1
- Булат, Тамара.** Задля зросту національної свідомості. 2:5
- Вовк, Віра.** Олена Колодій — паранська поетеса українського роду. 1:10
- Горбач, Анна-Галля.** Із німецько-українського культурного калейдоскопу. 11:9
"Ні на хвилину не забувати про престиж рідної держави". 5:4
У Львові відновлено видання журналу "Світ дитини". 9:15
Хто така Наталія Давидова? 2:11
- Гуменна, Докія.** Дід Бусол. 10:13
- Гела, Степан.** Печатки княгинь Руси-України домонгольської доби. 9:2, 10:5
- Гонтар, Іван.** Київ. 1:7
- Довженко, Олександр.** Із "Щоденника". 1:9
- Дражевська, Любов.** Мистець світової слави. 12:5
- Дрозд, Володимир.** Із книги свідчень. 4:6
- Закревська, Ярослава.** Невтомність і талант. 1:1
- Звіринський, Карло.** Думки з приводу. 10:9
- Зубрицька, Марія.** З вірою, надією й любов'ю крізь абсурдні реалії ХХ століття. 11:11
- Кагарлицький, Микола.** "Співала ж дзвінко, дужо, незрівнянно!". 7-8:1
- Кобець, Ольга.** Поглянь у світ жіночими очима. 11:5
- Колодій, Олена.** Поезії. 1:11
- Кравчук, Анна.** Наша роля — наша дія. 11:1
- Красовський, Іван.** Народне лемківське весілля. 6:2
- Лесич, Вадим.** Людина мовить. 4:8
- Лещук, Євгенія.** Берестецький дзвін. 4:6
- Листопад, Антоніна.** Колядуй, Вкраїно! 12:1.
На сповіді. 6:1
Покровська молитва. 10:12
- Людкевич, Марія.** Жінки. 1:10
- Майданська, Софія.** Есеї. 2:9, 3:1, 4:8, 6:1, 9:16, 10:4, 12:4
- Наумович, Софія.** Пані Геня і... Кардинал. 2:10
Три нагороди Лілі Огієнко. 11:10
- Недін, Лариса.** "Водоспад/відблиски". 9:6
- О-ка.** Чи ми можемо також дякувати? 11:16
- Олександрович, Лев.** "Наше Життя" і візита Б. Клінтона у Київ. 7-8:6
- Орел, Лідія.** Мистецтво Шевченківського краю. 3:1, 4:9
Жінка в народних традиціях. 5:11
- Погребенник, Федір.** Визначні жінки України. 11:15
- Поклад, Наталка.** Мамина пісня. 5:1
- Пушик, Степан.** Пісня про матір. 5:13
- Романюк, Людмила.** "Мама давно не любить мене". 3:7
"Ніколи вже... ніколи! — кричу в глуху московську ніч...". 6:11
- Рубель, Ярослава.** Марія Крамарчук — "Жінка Року 1994". 7-8:9
Річні засідання Головної Управи. 12:7
- Рудницький, Леонід.** Кристалізація поняття людини в творчості Остапа Тарнавського. 6:7
- Савчак, Марія.** Помер редактор Іван Кедрин-Рудницький. 6:10
- Сапеляк, Оксана; Батіг, Любов.** Демократична держава — суспільство рівних можливостей. 10:2
- Симоненко, Василь.** Чую. 3:10
- Скирда, Людмила.** Моцартіанський мотив. 5:6
- Стус, Василь.** Мені зоря... 5:1
- Трицяк, Ольга.** Підсумки конкурсу "Родина 1994". 9:13
- Хом'як, Р. Л.** В гостях у Богдана, Тараса і Василя. 6:14
- Храплива, Марія.** Відійшла від нас Наталія Чапленко. 1:12
- Храплива-Щур, Леся.** Краса і доброта її... 11:13
- Чайківська, Ірина.** Ще про Світовий Конгрес Союзу Українок в Івано-Франківському. 2:12
- Честахівський, Г.** Із спогадів про Т. Г. Шевченка. 3:6
- Чернова-Животко, О.** Лицарі жіночого руху. 4:2, 5:8
- Шапошникова, Олімпіяда.** Скитське подружжя. 2:2
- Шушуріна, Людмила.** Бізнес-леді з української провінції. 4:15
- Щербаківська-Кричевська, Євгенія.** Спогади про Київську "Жіночу Громаду". 9:9
- Якимович, Анна.** Біленька моя хатинко. 7-8:7

2. ПРЕДМЕТНИЙ ПОКАЗНИК

АРХЕОЛОГІЯ

Скитське подружжя. О. Шапошникова. 2:2

БУРА-КОСЕН, ГЕНЯ.

Пані Геня... і Кардинал. С. Наумович. 2:10

ВИШИВКИ

Взори із збірки О. Косач (Олени Пчілки) лист ч. 5. Рисувала Любов Попадинець. 1:обкл.

Взори із збірки О. Косач (Олени Пчілки) лист ч. 3. Рисувала Любов Попадинець. 2:обкл.

Фрагмент низинних узорів Гуцульщини. Із збірки Климентія Габданк-Рогозинського. Рисувала Любов Попадинець. 3:обкл.

Фрагмент взорів Бойківщини. Із збірки Ірини Сенік. Рисувала Любов Попадинець. 4:обкл.

Взір уставки жіночої сорочки. Село Угринів. Сокальщина.

Із збірки Ірини Кашубинської. 5:обкл.
Взір уставки жіночої сорочки. Село Угринів. Сокальщина.
Із збірки Ірини Кашубинської. 6:обкл.
Взори жіночої сорочки. Село Угринів. Сокальщина. Із збірки Ірини Кашубинської. 7-8:обкл.
Взір жіночої сорочки. Село Угринів. Сокальщина. Із збірки Ірини Кашубинської. 9:обкл.
Взір жіночої сорочки. Село Угринів. Сокальщина. Із збірки Ірини Кашубинської. 10:обкл.
Взори з Сокальщини. 11:обкл.
Взори з с. Посіч у Богородчанщині. 12:обкл.

ВІНГРАНОВСЬКИЙ, МИКОЛА

"Sixty minutes", Довженко, Вінграновський і історія. М. Богачевська-Хом'як. 1:8

ВІРШІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Барвінок. Н. Забіла. 3:35
Біля річки. Діма. 7-8:35
Білий бузок. Н. Калюжна. 4:35
Великодній привіт. Р. Завадович. 4:34
Веселка. Н. Мудрик-Мриц. 6:34
Господар Чорної гори. С. Пушик. 2:35
Де найкраще місце на землі. Д. Павличко. 10:34
Дзюбко в горах. Роляник. 3:35
Зима. М. Щербак. 12:30
Колядуймо! В. Юрченко. 12:30
Ластівка. О. Олесь. 12:31
Мамо, іде вже зима. Л. Українка. 12:31
Мати. І. Гнатюк. 5:34
Майова ніч... О. Олесь. 5:35
Ми — Українці. А. Матвійчук. 6:35
Моя золота рибка. Г. Черінь. 2:35
Надходить осінь. Н. Забіла. 9:34
Ранньому пташкові. Р. Завадович. 4:35
Святий хліб. М. Рильський. 9:35
Темна ніч листопада. Р. Купчинський. 11:34
У зимну днину. П. Гірняк. 1:35
Хлопчик і ластівка. М. Підгірянка. 9:34
Якого кольору сніг. В. Конопелець. 1:35

ГНІЗДОВСЬКИЙ, ЯКІВ

Мистець світової слави. Л. Дражевська.

ГОРБАЧ, АННА-ГАЛЯ

Невтомність і талант. Я. Закревська. 1:2

ДАВИДОВА, НАТАЛІЯ

Хто така Наталія Давидова? 2:11

ДОВЖЕНКО, ОЛЕКСАНДЕР

"Sixty minutes", Довженко, Вінграновський і історія. М. Богачевська-Хом'як. 1:8
Із "Щоденника" О. Довженко. 1:9

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ АМЕРИКИ

Національна Рада Жінок США. Меріел Салліван і СУА.
М. Богачевська-Хом'як. 3:13

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Наша роля — наша дія. А. Кравчук. 11:1

Союз Українок Америки. 1:1

ВІДДІЛИ — ДОПИСИ

Авторський вечір Олі Гриньків. 1:25
Анн Арбор знайомиться з Криворівнею. 3:24
В Чикаго відзначили рік Української родини. 4:26
Виставка Володимира Майорчика в Анн Арборі. 5:30
Виставка мистця Андрія Мадея у Клівленді. 3:28
Виставка фотографій Митрополита Андрея Шептицького в Дітройті. 3:26
Відзначення 70-ліття в Гартфорді. 12:24
Гурток книголюбів у Пармі. 3:28
Державотворення в Україні сьогодні і в часи княгині Ольги. 11:28
"Дні родини з Ремом Багаутдином. 3:27
З діяльності 78-го Відділу СУА ім. Олени Степанів у Вашингтоні. 12:25
Літературний вечір у Норт Порті. 7-8:27
Літературний конкурс гумору і сатири. 10:26
Ми розказуємо американцям про Україну. 1:26
Наша світличка "Садок вишневий". 1:23
Наші гості — союзнянки з Ялти. 6:28
Поліський вечір у Кергонксоні. 1:24
Раціональне харчування — запорука вашого здоров'я. 6:27
Святкування 30-річчя 82-го Відділу СУА. 2:25
Союзнянки вшанували Ірину Кашубинську. 2:27
Срібний ювілей 106-го Відділу. 9:30
Столітня союзнянка Ксенія Кішук. 6:27
Товариська імпреза в Кергонксоні. 12:25
Шевченківське свято. 4:27
Як ми працюємо. 11:29

ВІДДІЛИ — ЗАГАЛЬНІ ЗОРИ

1-ий, Нью-Йорк, Н.-Й. 3:29
8-ий ім. Алли Горської, Клівленд, Ог. 4:29
10-ий ім. Лесі Українки, Філядельфія, Па. 4:29
17-ий, Маямі, Фл. 2:27
22-ий, Чикаго, Ілл. 5:обкл.
23-ий, Дітройт, Миш. 3:29
24-ий ім. "Дочок України", Елізабет, Н.-Дж. 7-8:28
28-ий, Ньюарк, Н.-Дж. 11:обкл.
29-ий, Чикаго, Ілл. 6:обкл.
35-ий, Озон Парк, Нью-Йорк, Н.-Й. 3:29
47-ий ім. Лесі Українки, Рочестер, Н.-Й. 4:29
49-ий, Баффало, Нью-Йорк, Н.-Й. 4:28
54-ий ім. 500 героїнь, Вілмінгтон, Дел. 4:29
63-ий ім. Софії Русової, Дітройт, Миш. 3:29
64-ий, Нью-Йорк, Н.-Й. 7-8:28
66-ий ім. О. Кисілевської, Нью Гейвен, Конн. 4:28
67-ий, Філядельфія, Па. 4:28
68-ий, Сиракузи, Н.-Й. 2:27
70-ий, Пассейк, Н.-Дж. 6:30
78-ий, Вашингтон, Дк. 11:обкл.
82-ий, Нью-Йорк, Н.-Й. 5:обкл.
83-ий, Нью-Йорк, Н.-Й. 5:36
84-ий ім. Олени Степанів, Чикаго, Ілл. 4:29
89-ий ім. Лесі Українки, Кергонксон, Н.-Й. 4:28
90-ий ім. Олени Степанів, Філядельфія, Па. 11:обкл.
92-ий, Менвілл, Н.-Дж. 9:31
93-ий, Гартфорд, Конн. 3:29
106-ий, Гартфорд, Конн. 4:28
108-ий, Нью Гейвен, Конн. 4:29
119-ий, Йонкерс, Н.-Й. 4:28

ГОЛОВНА УПРАВА

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

2:14, 3:14, 4:13, 5:14, 6:14, 7-8:11, 9:13, 11:16, 12:11

ОКРУГИ — ДОПИСИ

Округа Південного Нью-Йорку відсвяткувала рік родини. 1:22

Засвічення ялинки в Нью-Йоркській Окрузі США. 2:24

Різдвяна зустріч Округи США в Чикаго. 3:24

Округа Огайо допомагає Херсонові. 11:26

Філадельфійська Округа готується до Конвенції США. 11:27

День союзнянки Округи Чикаго. 11:27

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

З'їзд Округи Огайо. 6:26

З'їзд Округи США в Чикаго. 7-8:27

З'їзд Округи Північного Нью-Йорку. 11:27

Окружний з'їзд Дітройтської Окружної управи США. 4:26

ХРОНІКА ОКРУГ

Округа Нью-Йорк. 9:26

Округа Огайо. 9:29

Округа Північного Нью-Йорку. 5:28

Хроніка Округи Нова Англія. 7-8:26

Хроніка Округи Чикаго. 12:22

ПОЖЕРТВИ

У цій рубриці поміщуються датки на Пресовий і Запасний Фонд "Нашого Життя", 100-тисячний фонд ім. Олени Лотоцької, Фонд репрезентації США, Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля, Фонд Суспільної опіки та Стипендійну Акцію США.

1:27, 2:28, 3:28, 4:29, 5:31, 6:29, 7-8:30, 9:32, 10:28, 11:30, 12

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Дописи.

Боже, нам єдність подай. 10:27

Свято гуцульського гердана. 12:26

Ще про Світовий Конгрес Союзу Українок в Івано-Франківському. І. Чайківська. 2:12

ЖІНОЧИЙ РУХ

Визначні жінки України. Ф. Погребенник.

З приводу статті О. Кузьмович "Чи справді від Мілени до Атени?" М. Богачевська-Хом'як. 2:13

Лицарі жіночого руху. О. Чернова-Животко. 4:2; 5-8

Спогади про Київську "Жіночу Громаду". Е. Щербаківська-Кричевська. 9:9

"Чи справді від Мілени до Атени". О. Кузьмович. 2:13

ІНТЕРВ'Ю

Бізнес-леді з української провінції. Л. Шушуріна. 4:15

"Мама давно не любить мене". Л. Романюк. 3:7

"Ні на хвилину не забувати про престиж рідної держави". А.-Г. Горбач. 5:4

"Ніколи вже... ніколи! Кричу в глуху московську ніч...". Л. Романюк. 6:11

КОБРІНСЬКА, НАТАЛІЯ

Задля зросту національної свідомости. Т. Булат. 2:5

КОЛОДІЙ, ОЛЕНА

Олена Колодій — паранська поетеса українського роду. В. Вовк. 1:10

КОНКУРСИ

Літературний конкурс гумору і сатири. 10:26

Конкурс Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих. 5:14

Підсумки конкурсу "Родина 1994". О. Тритяк. 9:13

КОНФЕРЕНЦІЇ

Відбулася конференція. Я. Рубель. 5:17

Поглянь у світ жіночими очима. О. Кобець. 11:5

КРАВЧУК, ЛЕОНІД

Зустріч з Леонідом Кравчуком. 3:15

КРАМАРЧУК, МАРІЯ

Марія Крамарчук — "Жінка Року 1994". Я. Рубель. 7-8:9

КУХОВАРСТВО

Х. Навроцька

Бісквітна бабка. 3:23

Віденська салатка з фасолі і оселедця. 7-8:25

Віденський торт. 3:23

Горіхова маса до завиванця. 12:21

Горіховий торт з коньяком. 12:21

Запіканка з морських присмаків. 4:25

Запіканка зі шпарагів і сиру. 4:25

Знаменита підлива до шинки. 7-8:25

Знаменита юшка з фасолі. 9:25

Ікра з баклажанів. 7-8:25

Канাপки з креветок зі сиром. 4:25

Картопляна юшка. 7-8:25

Корж з мармелядою. 3:23

Корж з моркви. 11:25

Крихкі вершкові тістечка. 12:21

Крихкий торт. 5:27

Крихкий торт зі сливками. 9:25

Крихкий яблучний корж — "пай". 11:25

Крухі картопляні клиники. 10:23

Курка в помаранчевій підливі з авокадо. 1:21

Курячі галки. 4:25

Лакоминка з вершкового сиру. 6:25

Лакоминка з грушок. 6:25

Лакоминка з полуниць. 6:25

Мак до завиванця. 12:21

Мачанка з червоної ікри. 7-8:25

Мигдалева бабка. 3:23

Оливки в сирі. 4:25

Пампушки з вареного тіста. 2:23

Печені свинячі котлети зі сливками і сушеними морелями. 10:23

Піраміда з вершкового сиру. 4:25

Помаранчі з овочевою підливою. 6:25

Провансальська салатка. 2:23

Риба на холодно. 2:23

Салатка зі жовтих кабачків. 7-8:25

Свиняча печеня з яблучним соком. 10:23

Сирна куля. 2:23

Сирник. 3:23

Телячий паприкар. 1:21

Телячі завиванці з шинкою. 1:21

Тісто на завиванці. 12:21

Тістечка, що розпускаються в устах. 12:21

Торт макараниковий. 5:27

Торт "Сахар". 5:27

Тушковані курячі грудинки з підливою. 9:25

Французький торт. 5:27

Шоколядово-горіховий корж — "пай". 11:25
Яйця начинювані лососем. 2:23

ЛИСЕНКО, МИКОЛА

Задля зросту національної свідомости. Т. Булат. 2:5

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Кристалізація поняття людини в творчості Остапа Тарнавського. Л. Рудницький. 6:7

МАТЕРІ

Мамина пісня. Н. Поклад.

МИСТЕЦТВО

Біленька моя хатинка. А. Якимович. 7-8:7
Думки з приводу. К. Звіринський. 10:9
Мистецтво Шевченкового краю. Л. Орел. 3:1, 4:9
Одна Україна в багатьох образах. М. Богачевська-Хом'як. 5:7
Проблеми збереження народної культури. В. Борисенко. 1:1

НЕКРОЛОГИ

Білинська, Анна. 4:36
Боярська, Марія. 10:36
Галяженко, Леонтина. 5:36
Гарванко, Ольга. 9:36
Данилівська-Іваницька, Сальвіна. 2:36
Дубас, Євгенія. 2:36
Дудра з Бахталовських, Дарія. 1:36
Кедрин-Рудницький, Іван. 6:10
Кондур-Заяць, Єва. 9:36
Корчинська-Лукиїнович, Маргарита. 11:36
Крушельницька, Стефанія. 9:обкл.
Лозинська-Данилюк, Надія. 7-8:36
Луцишин, Марія. 2:36
Марків, Марія. 2:36
Мізь, Гельга. 4:36
Мудрик-Мриц, Ніна. 11:13
Оренчук, Ярослава. 1:36
Приймак-Пітьо, Зеновія. 7-8:36
Прокопович-Явна з дому Шалаган, Марія. 10:36
Псуй, Анастазія. 11:36
Салик, Ярослава-Олександра. 9:обкл.
Семянчук, Марія Олександра. 11:36
Сергієнко-Тихоненко. 4:обкл.
Сокольська, Анна. 3:36
Сушків, Олена. 2:36
Терпиляк-Масюкевич з Макарушків, Ольга. 9:36
Хом'як, Катерина. 6:36
Хом'як-Василик, Катерина. 5:36
Цяпка, Омелія. 10:36
Чапленко, Наталія. 1:12
Шатинська, Олена (Галя). 1:36

ОБРЯДИ

Народне лемківське весілля. І. Красовський. 6:2, 7-8:12

ОГІЄНКО, ЛІЛЯ

Три нагороди Лілі Огієнко. С. Наумович. 11:10

ОПОВІДАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Вакації. О. Гаєцька. 6:34
Вербові котики. О. Гаєцька. 4:34
Іванко. О. Гаєцька. 10:35

Калинова хатинка Тараса Шевченка. К. Гриневичева. 3:34
Малий Маркіян. О. Гаєцька. 10:35
Подарунок у мамин день. Н. Мудрик-Мриц. 5:34
Полум'яне серце. О. Косач-Кривинюк. 2:34
Сила усмішки. Н. Мудрик-Мриц. 11:34
Спізнений подарунок. О. Гаєцька. 1:34

ПЕТРУСЕНКО, ОКСАНА

"Співала ж дзвінко, дужо, незрівнянно!". М. Кагарлицький. 7-8:1

ПОЕЗІЇ

Берестецький дзвін. Є. Лещук. 4:6
Благословенна будь, моя далека і єдина. О. Шморгун. 9:9
Київ. І. Гонтар. 1:7
Колядуй, Україно! А. Листопад. 12:1
Людина мовить. В. Лесич. 4:8
Мені зоря. В. Стус. 5:1
Моцартіанський мотив. Л. Скирда. 5:6
На сповіді. А. Листопад. 6:1
Пісня про матір. С. Пушик. 5:13
Поезії. О. Колодій. 1:11
Покровська молитва. А. Листопад. 10:12
Раставиця. Т. Коломієць. 2:4
Чую. В. Симоненко. 3:10

РЕЦЕНЗІЇ

"Водоспад/відблиски". Л. Недін. 9:6
З вірою, надією й любов'ю крізь абсурдні реалії ХХ століття. М. Зубрицька. 11:11
Книжечка про українське весілля. 7-8:10
У Львові відновлено видання журналу "Світ дитини". А.-Г. Горбач. 9:15

ТАРНАВСЬКИЙ, ОСТАП

Кристалізація поняття людини в творчості Остапа Тарнавського. Л. Рудницький. 6:7

ТЕАТР

"Водоспад/відблиски". Л. Недін. 9:6

ТРАДИЦІЇ

Чи ми можемо також дякувати? О-ка. 11:16

УКРАЇНА

Печатки княгинь Руси-України домонгольської доби. С. Гела. 9:2, 10:5

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Запрошуємо на виставки! М. Бачинська. 3:11
Юрій Савицький — архітект Українського Музею. 10:8

Пожертви

Датки на У.М. 1:30, 2:31, 3:30, 4:30, 5:31, 6:29, 7-8:30, 9:33, 10:32, 11:30, 12:29

УКРАЇНЦІ В НІМЕЧЧИНІ

Із німецько-українського культурного калейдоскопу. А.-Г. Горбач. 11:9

ШЕВЧЕНКО, ТАРАС

Із спогадів про Т. Г. Шевченка. Г. Честахівський. 3:6

ШЕПТИЦЬКИЙ, АНДРЕЙ

З вірою, надією й любов'ю крізь абсурдні реалії ХХ століття. М. Зубрицька. 11:11

SUBJECT INDEX TO VOLUME LII — 1995

Arts and Literature

- English Language Shevchenkiana — Translations and Research 2:15
Ukrainian Poetess Lina Kostenko Awarded 1994 Francesco Petrarca International Prize 5:19
Early in the Morning She Combed Her Hair 7-8:22
Jacques Hnizdovsky — Commemorative Exhibition at The Ukrainian Museum 12:21

Book Reviews

- Ukraine and Its Diaspora 4:23

Education

- Changing History in American Schools 4:20
Ukie School — Preserving Our Roots 9:17

Fashion

- Ukrainian Embroidery Class Hosts Annual Fashion Show in Albuquerque 1:20
Baubles, Bangles and Beads: An Overview of Ukrainian Gerdany 9:19

Finance

- The Ins and Outs of Annuities 6:21
Choosing Beneficiaries 6:22

Food

- Cooky's Corner — Cornish Game Hens 2:22
Cooky's Corner — Sesame Chicken 5:26
Cooky's Corner — Cold Cucumber Soup 6:24
Cooky's Corner — Summer Soups 9:24
Microwave Recipes — Ham, Lamb 10:22
Microwave Recipes — Turkey 11:24

General

- Notes From the Editor 1:14
Music and Musicians Crossword 2:21
Dreams and Aspirations of the United Nations: Fifty Years After 5:19
Troy Revisited 7-8:23
How to Look for a Lawyer: A Lawyer's Viewpoint 9:23
They Just Fade Away 10:21
A New Leaf 10:22
A Sviat Vechir Story 12:15
From St. Nicholas to Santa Claus 12:17

Health

- Answers You Always Wanted to Know About Cholesterol 7-8:24

History

- Kozachka: Cossack Women in History and Legend 3:17
Roxolana: Wife of Suleiman the Magnificent 10:15

Life in America

- Our Portable Selves 1:16
The Ball Gown 1:17
Ukrainian Legacy 1:18
The Car 2:18
Teaching an Old Dog New Tricks 3:22
A Ukrainian Sunset 5:23
Notes From a Sentimental Gardener 5:24
The Wildwoods 6:23

People

- Arcadia Olenska-Petryshyn: Profile of An Artist 1:19
Melanne Vermeer: Profile of a Political Activist 4:18

Poetry

- The Snowstorm (Lena Kostenko) 2:18
The Swan and the Geese (Evhen Hrebinka) 5:25

Theater

- Yara's Waterfall/Reflections 7-8:18

Ukrainian National Women's League of America

- Short History of the Ukrainian Women's League of America, Inc. 1:19
UNWLA Determinations 1:14
We Shall Welcome You 2:19
"Dzherelo" Letters 3:15
News from UNWLA Headquarters 3:16, 4:21, 6:17, 12:16
Congratulatory Letter — Bishop Losten 4:17
Congratulatory Letter — Christine Todd Whitman, Governor of New Jersey 7-8:17
Iryna Kurowyckyj Participates in UNA-USA Convention 11:24
Thanksgiving Greetings 11:24
Christmas Greetings 12:15

Women

- International Organizations and Women 5:22
The Status of Women in Ukraine 6:17
First Lady Hillary Rodham Clinton: Remarks for the United Nations Fourth World Conference on Women, Beijing, China 11:17
World Federation of Ukrainian Women's Organizations Statement to the Fourth World Conference on Women 11:20
Parliamentary Hearings on the Status of Women in Ukraine (Part I) 11:21
Parliamentary Hearings on the Status of Women in Ukraine (Part II) 12:18

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК LII,

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

*Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку*

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Роман Юревич**

Редакційна колегія:

Анна Кравчук — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Анна-Галля Горбач
Іванна Рожанковська
Ярослава Рубель — (з уряду) пресова референтка
Головної Управи

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672
Адміністратор — **Наталія Дума**

Річна передплата в США

Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодиноке число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

OUR LIFE

VOL. LII

DECEMBER

No. 12

Published monthly
by

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Roman Yurevych**

Contributing Editors:

Anna Krawczuk — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Jaroslawa Rubel — UNWLA Inc. Press Chair

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672
Business administrator: **Natalia Duma**

Annual subscription in the USA for UNWLA members ... \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers ... \$ 30.00.
Annual subscription in countries other
than USA \$40.00 US currency.
Single copy \$ 3.00

ЗМІСТ

Антоніна Листопад. Колядує, Україно!	1
Різдвяний привіт	1
Марта Богачевська-Хом'як. Політична відповідальність жінок України і США	1
Софія Майданська.	4
Любов Дражевська. Мистець світової слави	5
Ярослава Рубель. Річні засідання Головної Управи	7
Вісті з Централі	11
Our Life	
Christmas Greetings	13
Tamara Stadnychenko. A Sviat Vechir Story	13
News from UNWLA Headquarters	14
Borys Prokopyvych. From St. Nicholas to Santa Claus	15
Martha Bohachevsky Chomiak. Parliamentary hearings on the Status of Women in Ukraine (Part II)	16
Marta Vachynsky. Jacques Hnizdovsky	19
Христя Навроцька. Наше харчування	21
Хроніка Округи Чикаго	22
Нам пишуть	23
Дописи Округ і Відділів	24
Пожертви	27
Нашим дітям	30
Показник до LII річника журналу "Наше Життя"	32

На обкладинці: *М. Левицький "Богородиця", олія.*
Cover Art: "Madonna and Child". Oil by M. Levytsky.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 533-4646 Директор — **Омеляна Рогожа**
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

P.O. Box 172, Holmdel, NJ 07733
(908) 888-0494 **Luba Bilowchtchuk**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Факс (212) 228-1947

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens, Notting Hill Gate,
London W24HG, England

АВСТРАЛІЯ: Postup Ukrainian Cooperative Trading Society Limited,
928 Mount Alexander Rd., Essendon, 3040, Australia

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National
Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, NY. 10003
ISSN 0740-0225

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

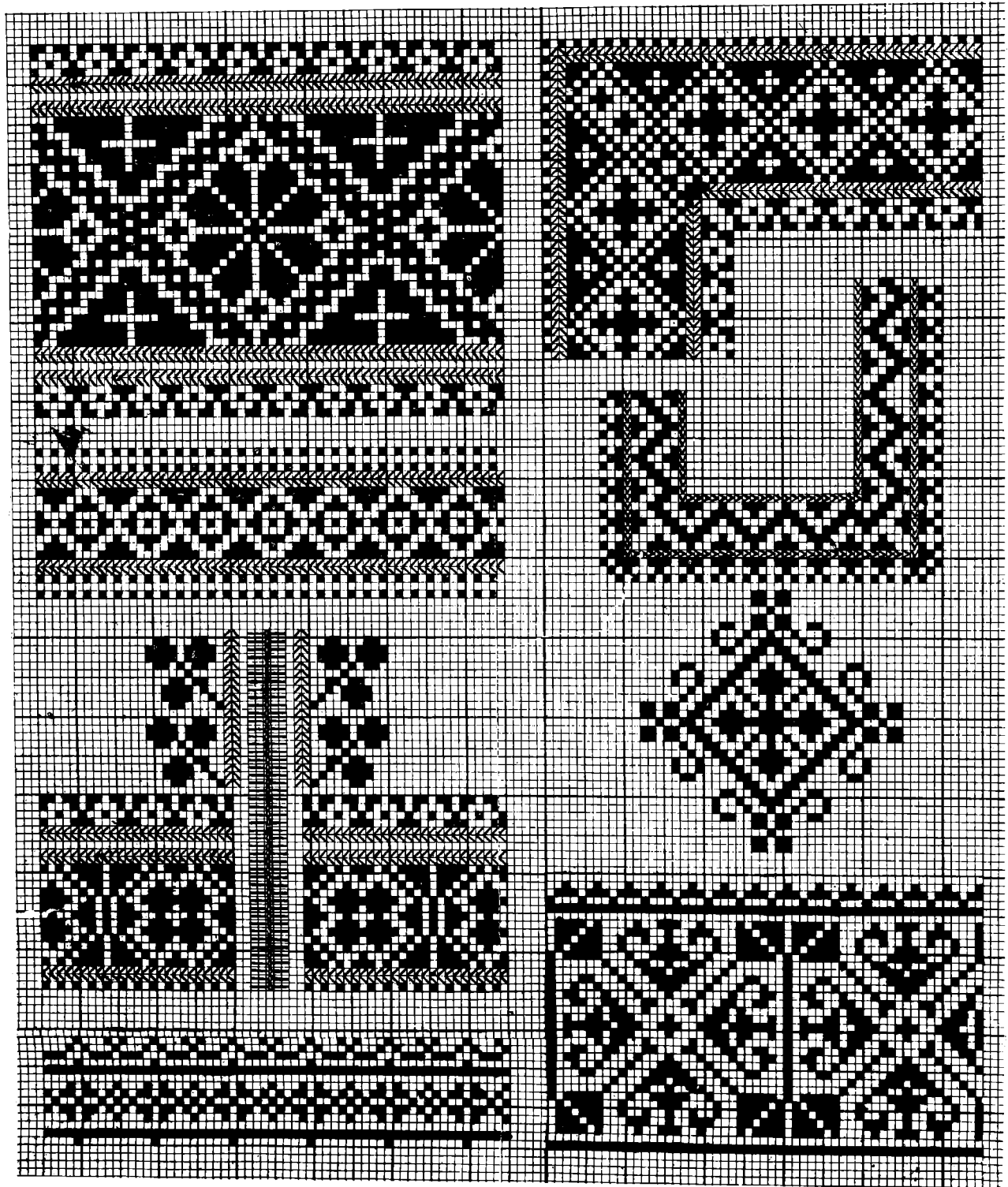
Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 1995 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

JERSEY CITY NJ 07303

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at
additional mailing offices" (USPS 414-660)
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

*Фрагменти взорів з села Посіч у Богородчанщині.
Fragment of designs from Bohorodchanshchyna region, village of Posich.*